

UMBRELA AUTOMULȚUMIRII NU POATE ACOPERI RĂMÎNERILE ÎN URMĂ

CAMPANIE DE PRIMAVARA

Relatările inginerului Vasile Cojocaru de la Direcția agricolă a județului Dolj în legătură cu mersul campaniei erau cât se poate de calmante. Pe cea mai mare parte a suprafețelor ce trebuiau însămânțate cu culturi din prima urgență — ne spunea dînsul — lucrările au fost terminate. Pînă la 24 martie, culturile de mazăre, sfeclă de zahăr, orz și ovăz, ceapă și cartofi au fost însămânțate pe aproape toate suprafețele planificate.

Deci, pe „aproape” toate suprafețele... O analiză mai atentă a mersului campaniei agricole de primăvară în această parte a țării reflectă, însă, că acest „aproape” care se vrea în expresia tovarășului Cojocaru umbră pentru acoperirea rămînelor în urmă, înseamnă 5.916 hectare pentru legume și 16.613 hectare pentru floa-

rea-soarelor neînsămînțate pînă în prezent. Adăugînd la acestea și volumul destul de mare al lucrărilor ce trebuiau executate, pregătirea suprafețelor rezervate culturilor din epoca a doua — 156.500 hectare în total (lucrări care în condițiile specifice ale acestei primăveri cînd pămîntul are puțin umiditate în lucrările automate, automatizarea înființată la Direcția agricolă județeană Dolj pare cu totul neîntemeiată.

N-au existat și nu sînt condiții pentru ca și în acest județ ritmul de lucru la însămînțări să fie mai bun? Cele înfîlțite cu prilejul războiului anchetă întreprinsă dovedesc că da. În unele cooperative agricole deserv-

N. COȘOVEANU

(Continuare în pag. IV)

ABSOLVENȚII? Să lucreze unde vor, noi am trimis adresa...

LA BRĂILA, 20 DE LABORANȚI CHIMIȘTI ÎȘI AȘTEAPTĂ DE MAI BINE DE DOUĂ LUNI REPARTIȚIA...

Intr-una din zilele lui martie, la sediul Comitetului municipal Brăila al U.T.C., s-a prezentat un grup de fete. Absolvenți — promoția ianuarie 1968 — ale școlii profesionale din grupul școlar pentru industria chimică, meșeria laborant-chimist, veneau să sesizeze faptul că deși trecuseră aproape două luni de la terminarea școlii, nu au fost încă încadrate la locurile de muncă pentru care fuseseră pregătite.

Împreună cu tovarășul Valeriu Bărdiganu, locuitorul secretariatului municipal, ne deplasăm la grupul școlar. Prin intermediul tovarășului director, Iulian Sîgu luăm cunoștință de dimensiunile exacte ale faptelor.

Din cei 29 de absolvenți (25 de fete, 4 băieți) la jumătatea lunii martie a.c. erau repartizați și lucrau, deci, efectiv în producție doar 9. Restul? Obligați fiind de împrejurări le-am dat vacanță pînă la 1 martie; acum așteaptă... repartizările.

Ne-am interesat în amănunt care anume au fost aceste împrejurări. Și iată ce am aflat, începînd cu începutul. Adică cu 26 iulie 1965, dată la care grupul școlar pentru industria chimică a primit de la Direcția personal și învățămînt, serviciul plan, studii și documentare din cadrul Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei (așa cum se numea atunci), planul de școlarizare pentru 1965-1966. În el era prevăzut ca în anul respectiv să fie școlarizați un număr de 29 de elevi pentru meșeria de laboranți în industria chimică. De menționat că planul a fost întocmit ținînd cont de solicitările de cadre ale întreprinderilor din subordine astfel: Combinatul de celuloză și hîrtie Brăila 15, Combinatul de fibre artificiale Brăila 10, Fabrica de celuloză și hîrtie Palas Constanta 2, Combinatul de celuloză și hîrtie Călărași — 2. În urma concursului de admitere, numărul este completat. Sînt cheitate sume însemnate pentru înstruirea elevilor.

Dorind să asigure din timp repartizarea absolvenților în producție, școala se adresează întreprinderilor interesate (C.F.A. și C.C.H. Brăila, C.C.H. Călărași și F.C.H. Palas) anunțîndu-le că după examenul de absolvire (12-18 ianuarie 1968)

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a IV-a)

Cu barca în Cismigiu

• Romanul nostru : Ochii doctorului King

• SCHILLER — un dramaturg care nu se demodează

• Cum se realizează funcția educativă a colecțiilor de artă

(pag. a 2-a)

• Scrisori din Bărgan (II) — Tășături prin lanuri.

• TURISMUL — Dincolo de salutarile de ilustrate

• Ce primează în alimentația publică? Rentabilitatea sau imobilitatea unor unități comerciale?

(pag. a 4-a)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

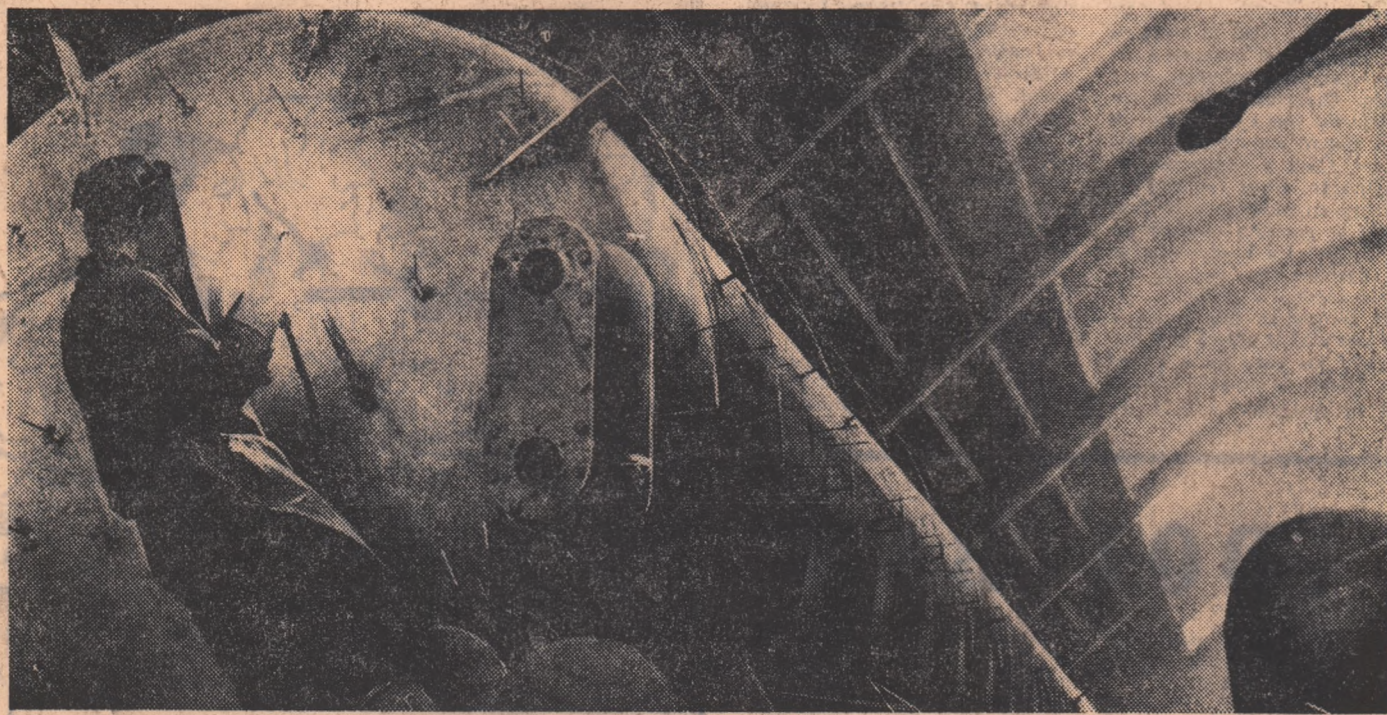

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5863

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 27 MARTIE 1968

La Uzinele Grița Roșie au început lucrările de asamblare a noului prototip de vagon cisternă pe bitum cu izolație termică. În curînd, el va putea fi înființat, alături de celelalte vagoane cisternă pentru gazele lichefiate, pe drumurile de fier ale țării.

Foto O. PLECAN

SPORTUL DE MASA — PE TRAIECTORII VIABILE

Interviul nostru cu IOSIF WALTER secretar al C.C. al U.T.C.

Nu mai este o descoperire, o noutate pentru nimeni că sportul, educația fizică ocupă un loc tot mai însemnat în viața omului contemporan, și cu precădere în preocupările cotidiene ale generațiilor tinere. Așa cum s-a afirmat cu diverse prilejuri, în țara noastră aceste activități sînt ridicate la scară națională. Hotărîrea partidului privind încredințarea organizării activității sportive de masă organizației U.T.C. ca și legea votată recent cu privire la dezvoltarea mișcării sportive, atestă cele spuse și dă un nou impuls, vigoare muncii organizațiilor U.T.C.

Și dacă mai consemnăm și faptul că la Consfățuirea pe țară a U.T.C., s-a fixat și mai clar cadrul organizatoric, au fost scoase în relief forme și metode practice de a asigura viabilitatea acestei activități, rezerve și posibilități multiple de diversificare și cuprindere a marilor mase a tineretului, de toate categoriile și vîrstele, la practicarea exercițiilor fizice și a sportului în mod diurn, intenția noastră de a sintetiza ceea ce s-a făcut și cum s-a făcut pînă acum precum și obiectivele de perspectivă este pe deplin justificată.

Cum apreciați startul luat de organizațiile U.T.C. în organizarea și desfășurarea activității sportive de masă?

Așa cum se știe, organizația U.T.C. a primit această investiție încă din toamnă. Deci, de mai multe luni. Normal ar fi să discutăm, să relevăm un bilanț pozitiv. Cu toate acestea, interviul nostru nu poate cuprinde de prea multă aprecieri pozitive. Trebuie să spunem că organizațiile U.T.C. din școli, de la sate, din institutele de învățămînt superior au luat în organizarea activităților sportive un start anemic, lipsit de atribuțiile și caracteristicile tineretului, a sportului în general. Imi vine greu, dar sînt obligat să spun că pe această linie s-a făcut prea puțin. Se constată o inerție inexplicabilă. În aplicarea, în mod practic, a măsurilor stabilite, numeroase comitete județene U.T.C. cît, mai ales, cele comunale, din școli și din facultăți așteaptă nu indicații asupra modului cum trebuie preluată și condusă activitatea sportivă de masă. Aceasta dovedește că n-a pătruns suficient spiritul nostru, inovator în activitatea organizațiilor, activiștilor noștri, pe alocuri se perpetuează un stil de muncă învechit, rutinier.

— Este adevărat, a fost o perioadă mai grea, de deliberare în vederea adoptării unor noi forme de muncă, perioadă de febrile căutări în care, desigur, s-au acumulat gânduri, proiecte menite să dea acel impuls viguros activității sportive în rîndurile tinerilor de toate categoriile. Am vrea să definim, în aceste condiții, care sînt principalele sarcini organizatorice imediate ale organizațiilor U.T.C.

— Pentru a se produce un reviriment în acest domeniu al muncii U.T.C., e necesar, în primul rînd, să se asigure acel cadru organizatoric propice unei activități sportive de masă viabile. Așa cum se știe, în școli au fost constituite comitete sportive care cuprind, în marea lor majoritate, elevi dintre cei mai entuziaști și atașați sportului. Ele au datorită să organizeze practic activitățile sportive din școală. Comitetele trebuie să facă sondaje în masa elevilor și în funcție de ceea ce doresc aceștia, să organizeze diferitele activități care se corespund întru totul preferințelor, preocupărilor, vîrstii și temperamentalului lor. Organizațiile U.T.C. și comitetele sportive din școli trebuie să-și atragă sprijinul cadrelor didactice de specialitate, al conducătorilor școlilor, pentru a concepe în așa fel programul încît să nu stînjenească procesul de învățămînt.

La sate, comitetele U.T.C. trebuie să-și preia, cu toată seriozitatea și răspunderea, atribuțiile în organizarea activității sportive ca fiind principalii factori. În acest scop, e necesar să activeze comitetele asociațiilor, iar acolo unde nu există — în diferite sate — să treacă imediat la alcătuirea lor din cei mai buni tineri, cunoscuți și pasionați ai sportului. În activitatea ce o desfășoară, atât organizațiile U.T.C. cît și asociațiile sportive, să ceară ajutorul comitetelor de sprijinire, din care, așa cum se știe, fac parte persoane care muncesc de răspundere pe lîngă economic și obștește, asigurîndu-se, în acest mod, sprijinul material și moral al acestora. Totodată, e bine ca organizațiile U.T.C. să stabilească modul de colaborare cu ceilalți factori din comunitate, iar la nivelul comitetului să fie creat un larg activ de tineri — din care neapărat să nu lipsească intelectualii satului. Din acest activ extrabugetar să se aleagă instructorii care să răspundă fiecărei de cîte o disciplină sportivă. O atenție deosebită va trebui acordată atragerii membrilor sustinatori ai asociațiilor, în scopul asigurării și pe această cale, a unei surse de venituri bănești destinate procurării materialelor și echipamentului sportiv.

— Odată fixat cadrul organizatoric — vă rugăm să vă referiți la obiectivele de prim ordin ale muncii organizațiilor U.T.C. în acest domeniu, pentru perioada de față și cea imediat următoare în scopul de a trasa cîteva jaloare care să servească orientării activității sportive de masă.

— Asemenea sarcini au fost stabilite de Consfățuirea pe țară

Interviul consemnat de VASILE CABULEA (Continuare în pag. a V-a)

ISTORIA ȘI LUMINILE ȘTIINȚEI

Conf. dr. docent VICTOR SĂHLEANU

desprinderii tendințelor evolutive, a sensurilor de desfășurare a progresului social. În același timp, cu sesizarea acestei mișcări și a direcției sale, istoria științifică a căutat și a găsit explicații, a identificat motorul intern și condițiile dezvoltării. Paralel, omul de știință a încetat să mai privească la trecutul științei sale, ca la o colecție dramatică de naivități depășite și de erori, sau ca la un muzeu de piese interesante. În acest trecut se găsește, nestîns și în ultima vreme) întinzîndu-se pînă la a incendia milioane și milioane de mîini, focul sacru al dorinței de cunoaștere. Cercetarea trecutului ne permite să surprîngem tendințe evolutive, să descoperim legi de dezvoltare, să precizăm factorii care accelerează sau care frînează progresul gîndirii umane și al puterii sale asupra naturii.

(Continuare în pag. a V-a)

Dragoste de doi bani

• Moartea învinsă după 63 de ore • Scri-sorile fatale • Garoafe și portocale zburătoare

PAVEL AIOANEI

O. privesc îndelung: fața îi este palidă, cretoasă, stoarsă de orice urmă de viață, albul lenjeriei de pat e contrastant. Parul roșcat, răspîndit în șuvițe umede pe pernă, a căpătuit un luciu de metal, un luciu mort. Printre genele ușor întredeschise se zărește abia-abia sticlirea fixă a ochilor, o fulgerare statică, verde, subțire ca un tăuș de coasă. „Și totuși, este în afară de orice pericol, mă asigură sora Martha, au stat medicii la căpătuitul ei aproape 63 de ore!” Sora crede, probabil, că sînt o rudă apropiată și mă lasă singur în rezerva de rezimare. Imi apropii un sacun de pat și, în așteptarea medicului, stau o vreme uitîndu-mă la fața împietrită a bolnavei. Pe mînașta alăturată

văd un stetoscop. Neîncrezător încă ascult bătaie pulsului. Da, trăiește, se aud zgomete ritmice, cu pauze mari între ele, ca un cuiet surd, îndepărtat. Mă uit la fișa prinsă la căpătuitul patului: Dorina S., 19 ani, intoxicație cu sedative în asociație. Apoi, dedesubt, curba temperaturii și tratamentul aplicat. Oare ce o fi îndemnat-o pe Dorina spre drumul acesta, drum de care puțin a lipsit să nu se mai întoarcă?

Nu peste mult timp, în cabinetul medicului, misterul s-a risipit. Eterna poveste banală și în același timp dureroasă pentru protagoniști: decepție în dragoste, iubirea jignită de cinism, și reșea credință a familiei. Gitez două fragmente din două scrisori: „...credeam că și tu, ca și mine, doreai numai... știi tu, nici prin mîntu nu mi-a trecut că ai luat-o în serios, oare e momentul să ne gîndim la pirosii sau la alte fleacuri?”. Cred că e foarte limpede: cinismul și vulgaritatea cooperează perfect. Scrierile sunt semnate „Mirică al tău”. Și-acum celdălat fragment: „Nici să nu te gîndești, fată dragă, să mai dai pe acasă, mai bine leagă-ți un pietroi de gît și dă-ți drumul unde-i apa mai adîncă. Mai ales „așa cum ești” (ghilimelele ne aparțin).

Descurcă-te — și apoi om vedea, pentru asta îți trimit și 500 lei, să-ți mai dea și domnișorul. Păcat de el că era băiat drăguț și părea și serios...” Din informații ulterioare am aflat două date caracteristice nu lipsite de interes: Dorina s-a născut la data de 4 mai 1949, iar nunta părinților a avut loc în 21 august 1949! — Cazurile de acest fel sînt, din fericire, izolate, spune medicul, dr. Gr. I. — Tocmai de aceea ne întrebăm, mi-am permis să-l intrerup. Fată de 99,99 la sută a tineretului nostru, care muncește, tubeste, ride, mai plînge uneori („Nu-i nimic, mă-mpicidat de-o piatră / Toate astea pînă

(Continuare în pag. a II-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Încă în urmă de patru decenii, într-o serie de trei conferințe Nicolae Iorga, stabilind profilul muzeului istoric și de artă și accentuând necesitatea prezentei sale în viața spirituală a poporului, colecțiile de artă trăiesc o nouă viață în dinamica actualității, desemnându-se astfel ca un organism viu, activizând vechi valențe ale frumuseții și deschizând premisele

La Muzeul de artă al Republicii Socialiste România maestrul emerit al artei M. H. Mazy, directorul muzeului, ne înlesnește cunoașterea celui mai important dintre muzeele de artă ale țării. Printre numeroasele organisme pe care și le-a creat, muzeul dispune de unul specializat în munca de educație — Secția de propagandă, studii și documentare. Tovarășa Marcela Săndulescu, șef-adjunct al acestei secții, ne prezintă activitatea muzeului în acest sens.

Muzeul are un patrimoniu de circa 60.000 opere de artă. Cum ajunge să fie cunoscut imensul tezaur publicului larg? *Expoziția permanentă cuprinde un număr de 40 la sută din totalul. O rotație atent condusă permite cunoașterea întregului fond. Expunerea se face pe baze științifice; muzeul e împărțit în Galeria Națională și Galeria Universală, în cadrul cărora se aplică sistemul cronologic pe școli și autori. Pentru grupuri organizate se asigură ghidaj calificat iar cei mai grabiți pot folosi ghidurile electronice.*

Printre mijloacele de atragere spre muzeu sînt demne de menționat concertele și recitările de poezie la care își dau concursul personalități și formații artistice marcante. Se tipăresc afișe și se dau anunțuri la radio, se țin cu tineretul lecții model televizate, se inițiază expuneri pentru tinerii muncitori, studenți, elevi.

Cum răspund la aceste condiții școlile, institutele de învățămînt superior, comitetele U.T.C. ale întreprinderilor bucureștene? De la început trebuie spus că numărul grupurilor de vizitatori formate din linii muncitori sînt extrem de rare. Un tânăr muncitor, Gheorghe Negru de la U.M.E.B., în vizită la Galeria Națională, ne declară: „La noi la comisia culturală n-am auzit de vreoa acțiune în legătură cu muzeul, acolo se dau numai bilete de spectacol. Vin singur la muzeu pentru că-mi place arta”.

altora. Din această cauză rolul educativ al operei de artă depășește pragul muzeului și atinge zone mai vaste, punînd probleme organizatorice de tineret și de masă. Pentru a ne da seama de stadiul actual al acestei activități ne-am adresat unor conducători de unități muzeale din Capitală, unor oameni de cultură, publicului...

CUM SE REALIZEAZĂ FUNCȚIA EDUCATIVĂ A COLECȚIILOR DE ARTĂ?

Inițiativa muzeului de a-și aduna în jurul său „prietenii și muzeului” a mobilizat 850 elevi din 17 licee. Elevii participă la două cicluri de lecții despre arta românească și universală. Via în special elevii din clasa a X-a umanistică care au istoria artei în programa școlară. E oare suficient? Un vizitator, Cornel Diaconescu, din clasa a X-a — Liceul „A. Vlaicu”, regretă că secția reală nu este luată în seamă de program și de cei care organizează vizitele la muzeu.

Eugenia Tăranu, studentă în anul V la facultatea de chimie a Universității și cu un grup de elevi din clasa în care face practica continuă. „Conform programului de practică — ne spune ea — într-o duminică avem spectacol sau muzeu și cum n-am găsit bilete... La Facultate nu mi se vorbește despre muzeu. Am mai fost aici o singură dată, prin anul II”. Ce explicații poate da ea elevilor — e lesne de presupus...

Muzeul Zambeccian, unul din muzeele fundamentale pentru cunoașterea artei românești, desăvîșită o activitate științifică și

de educație care și-au stabilit reputația. Directorul său, pictorul și profesorul Paul Lufescu, accentuează asupra lipsei manifestate în școli, facultăți, comitete U.T.C. în ceea ce privește educația estetică a tineretului. Numărul elevilor care vizitează muzeul este foarte mic. Licee din apropiere ca „I. L. Caragiale” și „Dr. Petru Gheza” nu organizează vizitarea sistematică a colecțiilor, în vreme ce, așa fericiți, elevii Liceului 25 vin toamnă din Giulești cu regulanțele la muzeu, unde li se prezintă un ciclu de lecții. Muzeul a ținut în urmă cu 2 ani lecții model cursanților de la Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice. Nici un cadru didactic nu s-a întors în muzeu singur sau cu oreo clasă de elevi. Când o organizare serioasă lipsește, elevii vizitează colecția într-un mod pe care Paul Lufescu îl numește „turism artistic” și pe care îl socotește pe bună dreptate un pericol. Un fapt concludent: dintre cei 10.000 de școlari din provincie veniți astăzi vară la tabere în București, nici un grup nu a vizitat vreun muzeu de artă și nu au avut trecut în program așa ceva. Pe

vremea când se alcătuiau planurile culturale ale comitetelor U.T.C. și ale sindicatelor din întreprinderi, Muzeul a trimis pachete cu așig pliante la sectoarele Capitalei cu rugămintea de a fi difuzate. Nici o organizație U.T.C., nici o grupă sindicală n-a răspuns invitației.

Pictorul M. H. Mazy a ținut să adauge, la sfîrșitul discuției noastre: „În școli, cultura e încă predată nesatisfăcător. Școlarii se simt parca obligați s-o primească. Trebuie să se stabilizeze un contact cu artele în moduri mai libere. E așa posibil? Fiește. Educația estetică trebuie începută mai devreme, când copilul nu simte încă rigurile unor acțiuni mecanice. Păreașă mea — pe care am experimentat-o cu un grup de pionieri și cu alții de tineri de la Grivița Rosie și că prezentarea artei trebuie începută cu creațiile contemporane. Tîndrul venit din dinamismul creației moderne înțelege mai bine această artă, după care poate aprofunda și alte capitole ale istoriei artei. Acest procedeu l-am înțeles la muzeul de artă din Amsterdam. Copilul trebuie format într-un climat artistic din cele mai înaintate, ca om al epocii, din perspectiva căreia va putea înțelege mai ușor fenomenul artistic general. Pe alte planuri, cineva care se apropie de muzică nu începe cu gramofonul...”

În încheiere, pe tema anechetei noastre ne vorbește Mircea Popescu, director adjuncț al

Institutului de Istoria Artei al Academiei, membru în Comitetul internațional pentru activitatea cultural-educativă din muzee: „În general, în lume se consideră că muzeul are o mare importanță în educarea publicului larg. Se urmărește ca muzeelor, colecțiilor de artă, să li se acorde un rol din ce în ce mai însemnat în procesul educativ. Lucrul a devenit posibil și prin extinderea turismului. S-ar cuveni ca Muzeul să ocupe în programul școlilor un loc special, cum se întâmplă în școlile din alte țări. Trebuie să se evite aducerea forțată a elevilor la muzeu. În acest sens avem multe de făcut. Organizațiile de tineret ar trebui să lucreze în acest sens, să creeze o legătură dinamică între elevi, studenți și muzeu. Ar fi necesară pregătirea minuțioasă a vizitorilor, pentru a nu compromite înțelegerea fenomenului artistic.”

Poate că și muzeele ar trebui să-și sporească publicul de destinație publicului de diferite vârste, care apar la noi în număr mic ca în alte țări. Ar trebui să-și păstreze mai multe reproduceri — cărți poștale care să se găsească la toate colecțiile Capitalei și în comeri. Mai multe ar putea să fie în acest sens presa, radioul, televiziunea, cinematografia, ceea ce s-a realizat pînă acum fiind puțin, sporadic. În felul acesta s-ar ține din inerta în care stau colecțiile de artă și cîștigul pe planul educației ar fi substanțial.”

CONSTANTIN PRUT

De la stînga la dreapta: Al. Repan, Cornel Gîrbea, Sanda Maria Dandru, G. Mihalache, Ion Omescu, Marius Marin. Desen de STATE MINEA MARIN

TELEVIZIUNE

Miercuri 27 martie 1968

17,30 — Pentru cei mici: Ala-Bala — „Primăvara la punctul de control” Filmul de desene animate; „Aventurile lui Joe” (II); 18,00 — Telecronica economică. De la fabrică, în magazine; 18,30 — Curs de limba engleză — lecția a 9-a; 19,00 — Copii mari — emisiune pentru tineret; 19,30 — Telegazeta de seară; 19,50 — Buletinul meteorologic, Publicitate; 20,00 — Desene animate; 20,10 — Cîntă Lidia Andronescu, Luigiu Ionescu, Jean Păunescu; 20,30 — Față în față; 21,00 — Avanzată; 21,15 — Televiziunea; „Invitatul la masă”. Comedia cu Bette Davis și Ann Sheridan; 22,45 — Telegazeta de noapte.

CINEMATOGRAFE

● EROI DE LA TELEMARK: Capitoli — orele 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30; Aurora — orele 9,30; 12; 15; 17,45; 20,30; Fiamura — orele 8,15; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,30.

● SUTA UNU DALMATIENI: Sultana — orele 10; 13,30; 16,30; 19,30.

● DOUA BILETE LA MATINEU: Infrățirea — orele 14; 16; 18; 20,15; Floarea — orele: 10; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● MUZICANTUL: Buzetii — orele 10; 13,30; 16; 20,30.

● CIND TU NU ESTI: Dacia — orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU: Buzetii — orele 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; Drumul Sării — orele 10; 15; 17,30; 20,30.

● CARETA VERDE: Umirea — orele 11; 16; 18,15; 20,30.

● POST-SEZON: Central — orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30.

● AM ÎNTILNIT TIGANI FERICIȚI: Flacăra — orele 15,30; 18; 20,30.

● LEUL AFRICAN: Timpușor — orele 9; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● DOINA — orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

● O SUTĂ UNU DALMATIENI: Sultana — orele 10; 13,30; 16,30; 19,30.

● DOUA BILETE LA MATINEU: Infrățirea — orele 14; 16; 18; 20,15; Floarea — orele: 10; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● MUZICANTUL: Buzetii — orele 10; 13,30; 16; 20,30.

● CIND TU NU ESTI: Dacia — orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU: Buzetii — orele 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; Drumul Sării — orele 10; 15; 17,30; 20,30.

● CARETA VERDE: Umirea — orele 11; 16; 18,15; 20,30.

● POST-SEZON: Central — orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30.

● AM ÎNTILNIT TIGANI FERICIȚI: Flacăra — orele 15,30; 18; 20,30.

● LEUL AFRICAN: Timpușor — orele 9; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● DOINA — orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

● O SUTĂ UNU DALMATIENI: Sultana — orele 10; 13,30; 16,30; 19,30.

● DOUA BILETE LA MATINEU: Infrățirea — orele 14; 16; 18; 20,15; Floarea — orele: 10; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● MUZICANTUL: Buzetii — orele 10; 13,30; 16; 20,30.

● CIND TU NU ESTI: Dacia — orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU: Buzetii — orele 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; Drumul Sării — orele 10; 15; 17,30; 20,30.

● CARETA VERDE: Umirea — orele 11; 16; 18,15; 20,30.

● VALETUL DE PICĂ: Lira — orele 15,30; 18; 20,30; Vitan — orele 10; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● O LUME NEBUNA, NEBUNA, NEBUNA: Giulești — orele: 10; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● REGINA ZAPEZII: Ferențari — orele 10; 13,30; 16; 20,30.

● MOARTEA DUFĂ COȘCOTINĂ: Moșilor — orele 15,30; 18; 20,30.

● CEI ȘAPTE SAMURAI: Popular — orele 10; 15; 18; 20,45.

● OPERAȚIUNEA CROSBOW: Pacea — orele 15,45; 18; 20,15.

● DIMINETI DE IARNĂ: Munca — orele 16. De la orele 18 filmul TUDOR (ambele serbii).

● REINTOARCEREA LUI SURCOUP: Crîngăși — orele 10; 13,30; 16; 20,30; Cotroceni — orele 10; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● INCERCUIREA: Vîltorul — orele 15,30; 18; 20,30.

● NEAMUL SOIMĂREȘTI-LOR: Cosmos — orele 15,30; 19.

● SPARTACUS: Rahova — orele 15,30; 19.

DRAGOSTE DE DOI BANI

(Urmare din pag. 1)

meine trec l, suridea blajin Erenin) aceste cazuri excepționale, nenorocite în fond, apar ca o pată de tuș pe o câmășă albă, apretată...

— Sînt firi ultrasensibile, spune medicul, care nu suportă figurile nici dacă ar veni din partea unei... flori! Cum e și în cazul de față. Dar de cele mai multe ori intervine egoismul.

— Ar părea paradoxal...

— Numai la prima vedere. Mai toate „pacientele” de acest fel sînt conștiente de ce fac și vor fi salvate. Asta pe de o parte. Pe de altă parte acționează egoismul: „Aha, va să zică așa, nu-ți pasă că eu am plîns? Ei, bine, o să-ți arăt eu! Și ție și tuturor! Să vedem dacă o să-ți convină să mă ai pe constință o viață întreagă, criminal moral ce ești!”

ce se numește prea dezinvolc „dezamăgire” sau, cum s-ar spune mai direct, neseriozitate, superficialitate. Cît noaptea sînt liniștite, frumoase sau zbuciumate, petrecute în baruri sau cabane apropiate orașului, totul este în ordine! Dar cînd vinea își cere drepturile — lașitatea, dublată de egotism, își spune cuvîntul.

Am discutat cu două kolege și prietene ale Dorinei. — Cum îndăia Dorina? — Foarte bine. Avea și burșă, mă asigură Marcela R. Și toamă ea să ne facă una ca asta? — Am urea să nu se audă, intervine cealaltă, care n-a vrut să-și spună numele. La facultate știm numai noi două! Acasă am scris că am plecat într-o excursie. Dar... cred că n-o să-i dați numele...?

O asigur — și le întreb ce părere au despre acest act de lașitate.

— Nu știu ce să spun. Mai ales acum, cînd s-a bolnăv...

— Numai Mirică al ei... — Nu-i adevarat! Doar îl cunoaște, o întreprinde Marcela R. Știe că nu e singura și, ca mai, doamnă, ne-am apucat să birfim toamă acum!

— M-am gândit multă vreme la Dorina. Abia așteptam să se îndrăvească, să stăm puțin de vorbă. Li pregătisem un întreg eseu oral, împinac cu fel de fel de citate, din care nu lipsea, desigur, optimistul distih al lui Cosbuc: „O luptă-i viața, deci te luptă! Cu dragoste de ea, cu dor!” Dar luat cu treburile n-am mai trecut pe la spital. Cînd m-am dus, într-o duminică după-amiază, am rămas de concertat, cu flori cu tot și cu eseu oral repetat și răsrețat. Dorina se însănoțise și plecase. Poate plecase în excursia aceea imaginată de kolegele și prietenele ei...

Sora Martha, căreia nimic din ceea ce se întîmplă în spital nu-i scapă, mi-a povestit o istorioară care mi s-a părut interesantă...

— Era într-o zi de cîțizi, spre seară. Într-ună ca porțile spitalului să se închidă pentru vizitatori, a dat bucuca „un tîndr chișpeș și pușin speriat”. A cerut voie să o rădă pe Dorina, dar auzindu-și numele fata a refuzat violent întrevăderea. „Chișpeșul” a rugat-o atunci pe sora Martha să-i ducă bolnavei măcar buchetuș de garoafe și pușina cu portocale. Dar, după ce a ajuns în stradă, a văzut cu uimire cum pe o anumiță fereastră de la etajul al doilea, portocalele lui sînt lansate una cite una, ca niște săgeți aurii-oranje — totul culminînd cu buchetul de garoafe, desăcut, florile răsfrîndu-se ca niște pășiri ciudate, cu pliscul în flăcări.

Fusesse și aceasta, în felul ei, o soluție... Dar de ce s-a ajuns aici?

Studenți timișoreni în laborator. Foto: E. HOFER

HARALAMB ZINCĂ

OCHI doctorului KING

— ROMAN —
(SERIA A IV-A)

REZUMAT

Mihai Miroiu, vameș în portul Constanța, sosește în București pentru a-și petrece concediul. Se instalează în casa mătușei sale, Eufrosina Bănescu. Întîmplător, i se oferă prilejul de a o cunoaște pe Virginia Munteanu — funcționară la Direcția Valutară a Băncii Naționale — de care se îndrăgostește. Intr-una din zile, Mihai Miroiu dispăre în chip misterios. Cazul și se încredințează tîmărului căpitan de miliție Liviu Roman. Acesta, după studierea dosarului, se deplasează la domiciliul Eufrosinei Bănescu.

— După cîte știu eu, da. Bătrîna apucă cu mîinile sale uscate și năpădite de pete galbene speteaza unui scaun, de parcă ar fi vrut să se sprijine. Sună: — L-am întrebă cîine-l spală, cîine-l gătește. Cînd m-a auzit, a ris. M-a sărutat pe frunte și mi-a răspuns să n-am nici o grijă că se descurcă și că, în general, un bărbat, în vremurile astea moderne, se descurcă altfel decît în trecut. — Și ce ai înțeles din mărturisirea lui? — Mai nimic! Răspunse ea privind amărît în gol. Abia acum fmi dau seama că despre viața lui întîmă mi-a vorbit destul de puțin. Lacrimile o podidiră din nou. Pe unde o fi acum? N-am avut copil, e singura mea alinare... a fost unica mea rațiune de a trăi... Roman îi dădu de înțeles că a sosit timpul să plece: — Dacă vi se mai telefonază, nu vă jenați să întrebăți cine este cel care se interesează de Miroiu. Să-i dați doar un răspuns! Și încă o rugămintă, să-mi telefonați și mie, la D.G.M. O să vă las numărul de telefon... — Deci, scrisorile le luați? Mai întrebă ea o dată și peste chipul ei palid trecu iar o undă de neliniște. — O să încheiem un proces-verbal de primire, îi explică el. Aveți o coală de hîrtie? — Bătrîna își din sufragerile și reveni după cîteva minute cu cîteva coli de hîrtie. — Sînt de la o femeie? Îndrăzni ea să întrebe, după ce Roman încheie documentul de primire a scrisorilor. — Da. — Ați fost la Virginia Munteanu? — Nu, pe de dinăo încă nu am trecut, răspunse. Se îndreptă spre așezare. Se opri în pragul marelui; simți pe spinare razele fierbinții ale soarelui. — Doamnă, o să facem tot ce ne stă în putință să-l găsim, o asigură Roman, iar propriile cuvinte, rostite pe un ton oficial, i se păruă stupide. De aceea se grăbi să-și ia rămas bun. Mîna uscățivă a bătrînei în negru tremura nervos. În stradă copiii abandonaseră jocul. Văzduhul lusese foc. Verificăți! Investigăți! Pe o vreme ca asta? Cînd totul arde! Cînd totul se topește...! Stupidă afacere... E ca și cînd ai încerca să bei ceai fierbinte în preajma unui furnal încins. Numai acest neopot răzgîrlat era de vină... acest fillizon... să-și fi amînat dispațitia măcar cu două săptămîni, așa încît el, Roman, să fi apucat

să-și facă vacanța pînă la capăt... și nu singur, ci cu Lili... Său să fi dispărut la Constanța, să le dea de lucru celor doi de acolo... — Își scoase haina și rămase în cămașă. Transpirase tot și haina i se lipise de spinare. Verificăți! Investigăți! Trecu pe lîngă un scaun și văzu o bancă sub coroana unui arțar. Se îndreptă spre ea și cînd ar fi zărit un izvor de apă rece. Se așeză gemînd bătrînesc. Verificăți! Pe teren! Pe o vreme ca asta... Scaunul era pustiu. Doamnă! Miroiu, domnule! Miroiu, cine naiba te-a pus să dispări, să ne dai de lucru în perioada concediilor de vacanță!?! Își aduse aminte că într-unul din buzunarele de la haină avea o pipă micuță, neagră, pe care Lili i-o dăruise de ziua lui. O căută, dar nimeri pește cele cîinci scrisori găsite în geamantanul lui Miroiu. Le scoase, le rîndu ca pe un eventual și începu să-și facă vînt cu ele. „Pe dracu, își zise, nu s-a bunit de nimic”. S-ar fi ridicat să plece, dar îi era lene, căld și ciudă pe Miroiu. Se apucă, la întîmplare, să citească una din scrisori: — „Te-am așteptat și n-ai venit. M-ai lăsat să umbu singură toată noaptea pe faleză. De ce? De ce? De ce? („Domnișoară, un singur... De ce? ar fi fost mai potrivit”, o dojeni Roman în gînd pe autoarea scrisorilor). Ti-ai pierdut oare încrederea în mine? („Poate, simți Roman nevoia să converseze în continuare. O femeie niciodată nu se poate lăuda că a curerit pe deplin încrederea unui bărbat”). Dar și înalțe stîl foarte bine cine sint... Nu, nu, sint din ce în ce mai convîns că ai avut nevoie de un pretext să te desparți de mine („Dar cine ești dumneata, domnișoară?”). O întrebă Roman privind caligrafia energică a femeii pe care Miroiu o dezamăgise. Dovedește-mi ce n-am dreptate, că gresesc și vino în seara asta în același loc. Te iubesc, Mihai! Luiza”.

Roman privi amuzat scrisoarea: „Mda, mormăi el, ia te uită de unde răsar „Sărmana Luiza”... mica dramoleță!” Trecu, tot la întîmplare, să citească o altă scrisoare: — „Te urăsc! (Aha, melodrama începe, se bucură Roman, zarurile au fost aruncate!) Nu ești primul bărbat care mă umlește. Ești însă primul pe care l-am iubit cu adevărat. De aceea, miștina la care tu m-ai supas, m-a durut cel mai mult. Umilțina mi-a transformat iubirea în ură („Ce vorbești, domnișoară?”). Cît de josnici pot fi bărbații!” Te urăsc! Ti-o spun eu”

*) Aluzie la „Sărmana Luiza” de Fonvizin.

toată gura: te urăsc! Te urăsc și te blestem! Mi-ai spus fără a te rușina să cînt o c... („Oho, e oare Miroiu omul în stare să-ți arunce în obraz o vorbă atît de nerușinată? mirii Roman. Și mi-l închipuim așezat, cuminte, cu frică de Dumnezeu”). Fereste-te de blestemul eu...”

Căpitanul reciti scrisoarea. Pe chipul său rotund și aprins de soarele mării se lvi un suris ironic. „Te pomenești, gîndi, că Miroiu n-a știut să se ferească de blestemul unei prostituete din Constanța... L-o fi ajuns și a... dispărut”. Scoase și epistola celui de-al treilea pic: — „Ei, și ce dacă ai apărut la braș cu altă femeie? Putin fmi pasă („Nu te mai lăuda, domnișoară Luiza... Fii tare!”), tînu el s-o avertizeze) Nici eu nu eram singur. Dar figura asta o să te coste. De ce? („Chiar așa, se întrebă și el, de ce?”) Ai făcut-o înadins. Știai că sint acolo și ai venit să mi-o arăți pe sînta asta... pe domnișoara aceea cumsecade. Ascultă-mă, faptul că ti-ai bîntuit joc de mine o să te coste. Cînd ti-o fi tîmeș mai dragă, atunci o să ti-o plătească. N-ai știut să mă prîjestești. De ce n-ai vrut să vii așezat pe faleză?.. Ti-a fost frică, nu-i așa?”

Ultimele două scrisori erau scrise în același stil și nu aveau nimic nou. Printre rîndurile scrise furonose cu cerneală abstrăstă, trăia și se chinuia această filință cu numele de Luiza. „Ah, acest zbucium, giurul Roman pe seama epistolelor, al dragostei și al urei. „Sărmana Luiza!”. Din cele cîinci scrisori „construi” iar un eventual și încercă să se răcorescă făcîndu-și vînt cu ele, dar mai rău se încălzi. Privi „eventualul” cu un suris batjocoritor: „Sărmana Luiza vrea să se răzbuie, — își spune el deodată și surisul i se topi, Sărmana Luiza s-a răzbuinat... cînd bărbatul i-a fost lumea mai dragă...” Gîndul acesta îl sîci și îl enervă. În „eventualul” celor cîinci scrisori, deusesse acum portretul unei femei... un portret pe care-l înfîlțise, expus nu de mult, într-un salon de fotografii artistice. În închipuirea sa, chipul necunoscut al Luiza se însuflețî buînd trăsăturile enigmatice ale unei tinere nordice cu părul blond și lung. Se enervă și se ridică de pe bancă...

Zăduful devenise și mai fierbinte. Cerul și pămîntul fierbeau. Verificăți pe teren? ! Poftim, pe-o canalică ca asta...

(Urmare în numărul nostru de SIMBĂTA)

BAIEȚI, SÎNTEȚI PRIETENI CU COLEGELE VOASTRE?

Cine a pus primul aceste două întrebări și cum au ajuns pînă la noi, la redacția Paginii, nu se mai știe. Sigur e doar atât: că le-a adus fie un băiat, fie o fată.

Și ne-am pornit noi frumos prin școli, cu întrebările scrise calligrafic, și am început să le cerem răspunsuri, colegilor noștri.

Și am adunat noi câteva sute de răspunsuri, care de la băieți, care de la fete, într-un dosar mare.

Și am citit cu glas tare acele răspunsuri și ne-a apucat mîra, un căsăc, de ne-am înfricat ce-i. Pentru că foarte puține erau și toate lumea numai „Da” și „Nu” și „Poate” zicea — și nu se glădeau decît prea puțin, să ne spună și nouă, mai pe-delește, ce cred ei cu adevărat.

Și ne-am adunat atunci vro zece fete și băieți, în jurul unei mese dreptunghiulare, să spunem deschis ce gîndim și să ne confruntăm părerile. Și vă înfățișăm acum cele spuse de noi.

există și prietenii între băieți și fete, care nu sînt deloc ascunse și e o întimplare că nu le-ai întîlnit. Am doi foarte buni prieteni, la care tin în mod deosebit și pe care îi prețuiesc foarte mult, iar această prietenie este cunoscută de către toți colegii mei.

Virginia Stoica (liceul nr. 30): E clar o asemenea prietenie există! Am un prieten, îl cunosc din clasa a VI-a și la început cînd venisem nouă la această școală, venise și el o dată cu mine. Tovarășa dirigîntă l-a așezat în banca mea și toți băieții au prins neceaz pe el. Că uite, domnule, a venit o fată drăguță și el stă cu ea în bancă. Dar se purta foarte frumos, mă apăra, ne făcusem și niște planuri pentru timpul cînd vom fi mari. Spunea că, atunci cînd va fi mare, va fi ministru și eu artistă și multe lucruri de genul acesta. Sîntem prieteni foarte buni și azi, dar nici nu mă gîndesc că ar putea să existe dragoste între mine și el. Ca prieten este frumos, dar ca îndrăgostit nu mă atrage deloc. Într-un răspuns

mos și simpatic. M-aș bucura sincer”. Pe mine m-au impresionat cuvintele astea.

Ioana Păunelă: Și crezi chiar că s-ar bucura?

Virginia Stoica: Cred, pentru că prietenii adevărați între băieți și fete există, iar dacă Andrei nu le-a văzut, asta se datorește și faptului că sînt prea puține prietenii pe lume și nu i-a lesuit nici una în cale. Ar trebui să facem ceva ca să se mărească numărul prietenilor adevărați.

Lida Răutu (liceul „Dr. Petru Groza”): Exagerezi, dar ideea ta e frumoasă.

SĂ FII PRIETEN CU O FATĂ? SE POATE, DAR E MAI GREU

Andrei Moldoveanu: Să nu ne îndepărțăm de subiect. Eu sînt convins că o prietenie între un

prieteniei dintre un băiat și o fată este faptul că, în prezența unei fete, te simți obligat să te controlezi prea mult, pentru a fi natural. Or, nu se poate prietenie fără sinceritate. Adică fără naturalitate. Și atunci, trebuie să găsești o soluție. E greu.

timiditate care se găsește la fată... Alexandru Plat: Sau la băiat...

Rodica Dumitrescu: Oricum, dacă fetele știu de la început să impună o anumită direcție relațiilor cu prietenii lor, prietenia se va dezvolta armonios. De fete depinde totul.

Gabriela Nicolau: Cred că ai dreptate. O anumită rezervă trebuie să existe. Față de un prieten nu trebuie să te lansezi în confidențe care ar putea deveni triviale.

Lida Răutu: Tot așa poate degenera în trivialitate și o discuție între doi băieți, și nu degenerează, pentru că oamenii se respectă reciproc. Cu atât mai mult, atunci cînd e vorba despre o prietenie între un băiat și o fată.

Dan Nasta (liceul „N. Bălcescu”): Nu te face că nu înțelegi. Totul pornește tot de la săracul Adam care a fost izgonit pe pămînt. Oricum, ceva specific într-o prietenie mixtă tot există. În orice caz, trebuie mai mult autocontrol.

Rodica Dumitrescu:

Rodica Dumitrescu: Eu rămîn la părerea mea, că puțin tact nu strică.

TIPUL DE PE BULEVARD

Dan Nasta: Urăsc orice rețetă, cînd se referă la un sentiment. Și nu cred că poate exista, așa cum reiese din discuția noastră, o graniță foarte precisă care să delimiteze dragostea de prietenie. De altfel, dacă reacțiile celor din jur ar fi întotdeauna limpezi și pure, problema dacă cei doi sînt numai prieteni, sau dacă a început să se zărească o geană de dragoste între ei sau dacă sînt chiar îndrăgostiți și ei nici nu știu, aceste speculații n-ar mai avea nici o importanță. Dar cînd tu te plimbi pe bulevard cu prietena ta și apare unul care spune: „Hă, hă, uite așa cum se plimbă, îi trage clopoțele!” apa-

AVEM VOIE SĂ MERGEM DE MÎNĂ CU BĂIEȚII!

Gabriela Nicolau (liceul „Ion Neculce”): Sîntem copiii secolului XX, îndrăzneți sau timizi, serioși sau superficiali, dar pe care secolul XX nu-i reneagă, fiind un părinte atît de bun și de înțelegător. E un părinte care vede totul, care nu socotește că visurile fetelor trebuie să moară în minăstiri și care le permite oficial să meargă de mînă cu băieții. Este adevărat că tot banul nostru părinte, secolul XX, trece cu vederea îndrăzneala acestora care consideră o floare sau un cuvînt frumos gîndit, mai puțin eficace decît un răcîn în timpul dansului sau o palmă plasată savant pe umăr, în chip de salut. Oricum, ceea ce s-a cîștigat, e bun cîștigat. Și e bine că o fată și un băiat pot să fi colegi de bancă, fără ca asta să strîmbească mirare sau indignare. E un lucru care a devenit firesc.

Alexandru Plat (liceul nr. 30): Iartă-mă că te interrup, dar vezi lucrurile cam prea transcurtător. Mai sînt încă foarte mulți oameni care cred că o prietenie dintre un băiat și o fată ascunde întotdeauna ceva nepotrivit, necuviincios, știu eu...

Gabriela Nicolau: Dacă aveai răbdare, aș putea să te las să vorbești și la asta. Există colegi care la întrebările noastre au răspuns cu hotărîre: „Nu!” și au explicat că ei nu

cred că pot să existe asemenea prietenii. Ioana Păunelă (liceul nr. 30): Am la mine cîteva răspunsuri din acestea. Colega mea, Marin Constanța, scrie: „Consider că nu poate exista o prietenie adevărată între o fată și un băiat. Motivez acest lucru prin faptul că fetele se deosebesc de băieți, nu numai prin sex, ci și prin idealuri, concepții și planuri de viitor”. De aceeași părere e și Băltăieț Constantin de la liceul nr. 15: „Nu poate exista prietenie între o fată și un băiat. De ce? Categorie, ea ar deveni dragoste. Fie de ambele părți, fie numai din partea unuia — ceea ce e tragic”. El, chiar tragic n-o fi! Dar părerile Constanței și ale lui Constantin nu merită să fie luate în deridare.

Andrei Moldoveanu (liceul „Dr. P. Groza”): Sînt păreri pline de bun-simț, chiar dacă eu nu sînt total de acord cu ele. Cred, sînt convins că o prietenie între un băiat și o fată poate exista. Și totuși, trebuie să mărturisesc că nu am văzut nici una. Nici una care să fie egală cu prietenia dintre doi băieți sau dintre două fete.

Rodica Dumitrescu (liceul nr. 24): Am să-ți spun eu de ce n-ai văzut. Nu pentru că n-ar exista, ci pentru că, uneori, ne ferim să arătăm aceste prietenii, cu gîndul că lumea ne-ar înțelege greșit. Eu am un prieten, dar despre prietenia noastră nu am vorbit cu nimeni. Acest prieten al meu este mai mare ca mine, ne cunoaștem de foarte multă vreme și ne respectăm.

Gabriela Nicolau: Nici colegii nu știu despre el?

Rodica Dumitrescu: Nu, pentru că este un băiat pe care nu l-am cunoscut la școală.

Gabriela Nicolau: Vezi, Andrei! Adevărul e că

la ancheta noastră am găsit cîteva cuvinte ale unui băiat: „Cred că există prietenie între un băiat și o fată și mi-ar place să am o prietenă care să vină la mine și să-mi spună că a fost cu altcineva la teatru și că băiatul acela era fru-

băiat și o fată poate exista. Numai că e o prietenie mai pretențioasă, mai dificil de realizat.”

Lida Răutu: Nu înțeleg. Andrei Moldoveanu: Am să încerc să-ți explic. După mine, un impediment real în calea

Anca Pantazi (liceul „Ion Neculce”): Cam așa e. Prietenia dintre un băiat și o fată implică o anumită rezervă care este dată de structura interioară a fetel și de structura interioară a băiatului. E o barieră de

Așa e. Sînt anumite lucruri pe care te le dictează conștiința ta. Nu i-ai spus unui băiat chiar totul. Nu m-ai pleptăna în fața unui băiat.

Virginia Stoica: Foarte rău! Nu cred că trebuie să-ți impui anumite reguli de conduită în fața unui prieten. O să rămîni mai departe prietenul tău, chiar dacă o să te plimbi în prezența lui.

re între voi o jenă, se lasă o atmosferă penibilă, și se ivește o problemă care nici nu s-a pus pînă atunci.

Anca Pantazi: Este o alarmă falsă. Dacă sînt cu adevărat prieteni, nu se sperie ei...

Oniță Zoia (liceul „Dr. Petru Groza”): Așa e. Cînd doi tineri au ajuns foarte buni prieteni, nu le mai pasă de vecinii din draapta sau din stînga.

Rodica Dumitrescu: Poate, dar să presupunem că nu sînt încă prieteni pe deplin... Oricum, reacția celor din jur are mare importanță. Și negativă, dar și pozitivă. Să zicem că prietenia ta cu un băiat trece printr-un moment când are nevoie de anumite certitudini. Poate că aceste certitudini poți să le găsești singur, dar poate că, în cazul cînd ai părinți înțelegători,

vor ști și să-ți explice niște lucruri, să-ți limpezesc niște gînduri. Secolul XX nu ne aparține numai rouă, tinerilor. Eu cred că ei care s-au născut la începutul secolului XX au căpătat mult din strălucirea acestor epoci.

Irina Neicu (liceul 39): Și eu cred că este uneori necesar sprijinul unor prieteni mai vîrstnici sau al părinților

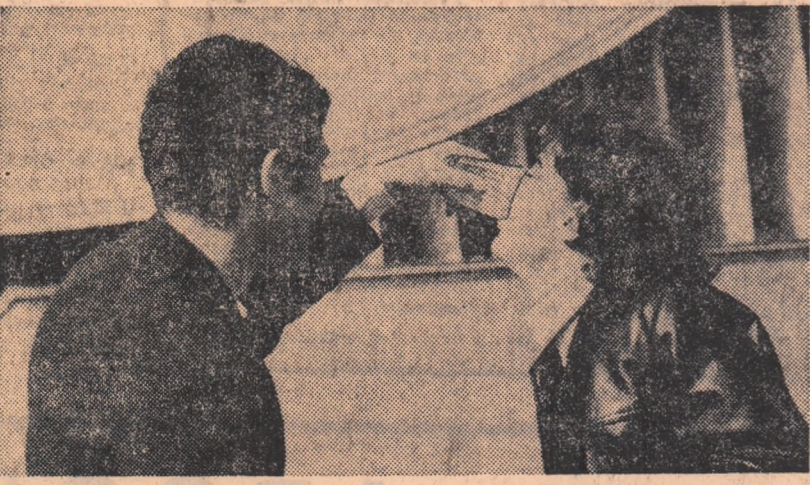
care au trecut o dată prin împrejurări asemănătoare. Eu am 15 ani și nu aș putea să mă descurc fără sfatul părinților.

Oniță Zoia: Nu trebuie să imităm viața celor mai vîrstnici.

Gabriela Nicolau: Hotărît, nu! N-ar ieși nimic bun. Dar nu de imitație e vorba. Rodica are vrea dreptate. Este și secolul lor și secolul nostru. Impreună e mai ușor să găsim răspuns la întrebări.

Andrei Moldoveanu: Chiar și în problema prieteniei între băieți și fete. O asemenea problemă n-o vom putea rezolva niciodată singuri. Poate că discuția noastră va apărea în Pagina elevului și vom avea prilejul să cunoaștem și alte păreri...

FETELOR, A VEȚI PRIETENI PRINTRE COLEGI?

PETRESCU MARIANA (liceul „Al. Odobescu”, Mizil): „Încă un umorist, la același liceu. Luminia ne-a trimis o epigramă, iar tu două... Am vrea să ne scrieți mai pe larg despre voi, despre preocupările voastre, și să ne trimiteți mai multe lucrări, încît să ne putem face o impresie mai precisă. Așa e, o epigramă poate să spună mai mult decît un roman. Dar poate și să nu spună...”

HUGHIU EUGENIA (școala de cooperatie, Corabia): Cred că veți să știți cîte ceva despre mine. Bine, o să vă spun: „Îmi place mult matematica și am o mare dorință, aceea de a-i ajuta pe oameni să iasă din anumite încurcături, cu fața luminată și zimbătoare”. Ce bine ar fi să reușiți întotdeauna! Noi ținem din tot sufletul. Cit despre reportajul tău, scris cu vioiciune, ni se pare că se preocupă de prea multe lucruri deodată, și că, din cauza asta, trece prea repede peste ele. Tu ce părere ai?”

VESTI VESTI

Încă o dată, mulțumiri tuturor celor care ne-au trimis în continuare urări de succes! Ne pare bine că primele pagini v-au plăcut, chiar dacă, din păcate, încă nu merităm calificativul pe care ni-l oferă Constantin Georgescu (Luminia) din clasa a VIII-a (liceul „Al. Odobescu”, Mizil): „Mai luăm noi cîte-un trei, / Căci copii sîntem, ce vrei?” Dar luăm și opt, ori nouă; / Iar pe zece... vi-l dăm vouă!”. Ești prea bună cu noi, Luminio! Pînă la zece mai va!

PĂCURAR VIOLETA (eleve, Caransebeș): „De ce nu ne scrii la ce școală înveți? Reproducem părerile tale în legătură cu ancheta despre „idoli”: „nu cred că pentru formarea unui adevărat caracter este nevoie să ai un „idol”. Urmărind pe altcineva și încercînd să-l imiți, lași prea puțin loc de afirmare

temperamentului tău, înclinărilor tale, care nu se potrivește întotdeauna cu ale celui ales de tine ca idol”. Îți propunem (această propunere o adresăm tuturor colegilor) să ne scrii nu numai ce ți-a plăcut, ci și ce nu ți-a plăcut în Pagina noastră. Deschis, fără menajamente!”

GHICA PETRE (Rimnicu-Vilcea): Te rugăm să ne trimiți și alte știri din școala ta; dacă se poate, cu mai multe amănunte!

MUNTEANU CONSTANȚIN (liceul „C. Burcă”, Pașcani): „M-am gîndit la tema

unei anchete pe care aș putea s-o fac în sfîndul elevilor din clasa a IX-a. Și anume, cred că n-ar fi rău să cunoaștem motivele care fi vor determina să-și aleagă una din secțiile pe care le vor urma în clasa a X-a. Dacă veți fi de acord cu această propunere, voi scrie un reportaj pe care vi-l voi trimite. Îl așteptăm.”

BORCĂNESCU MIHAI (liceul „Emil Racoviță” București): Încheli sorisorea astfel: „Am mi se scuză eventual greșeli din textul cam neingrijit”. Nu, Mihai, supără-te pe noi (dacă te lasă inima), dar textele „cam neingrijite” (adică pline de greșeli) ne vine greu să le „scuzăm”. Mi se pare că e o datorie a noastră a elevilor, să scriem corect și — dacă se poate — îngrijit, în orice împrejurare. Chiar și atunci cînd ne adresăm colegilor noștri de la Pagina elevului. Asta-i una. În al doilea rînd, te anunțăm că micul tău reportaj despre „Cotidian și extraordinar” (ca și reportajele pe aceeași temă trimise de Alice Cant din Vatra-Dornei și de Doina Berchină din Constanța) au fost reținute pentru o eventuală publicare.

Vacanță plăcută! ELEVUL DIN BANCA A TREIA

ÎN VACANȚĂ

În excursie, la cota 1400

DANSURI ÎN ORA DE SPORT?

El, da. Se pare că fetele de la liceul nr. 10 din Capitală folosesc o parte din timpul orelor de educație fizică pentru ca, sub supravegherea tovarășelor profesoare, să învețe să danseze. Sacrilegiu! Catastrofă! Dansuri în școală! Nu ne mai revenim din indignarea care ne-a cuprins. Te pomenești că, în felul acesta, colegele noastre (care altfel, în raptul capului n-ar fi făcut o mișcare de dans) vor învăța să danseze nu oricum, ci corect. Ba chiar nu-i exclus ca mîine-poimîine să fim și noi, băieți, învățați să înlocuim gesturile stîngace și pașii împleticiți sau zvînțiiți aiurea (ori stînjenea cu care

privim, de lingă perete, la cei care știu să danseze) cu pași care sînt respectivi ritmul muzicii. Și totul ar fi cum ar fi dacă nu ne-ar paște primejdia să pierdem cîinci sau chiar zece minute din atît de pasionantele: „De la stînga la dreapta, numără!”

Dar să lăsam „îndignarea” de o parte, Sigur că orele de educație fizică rămîni o parte de educație fizică. Dar de ce să nu înțelegem prin această expresie și educația mersului și în general a înfățișării? Și atunci? Să scriem încă odată: „Dansuri în ora de sport!” Și să întrebăm: „De ce nu?”

DORIN RACHMUTE

ecouri UN CAIET RUPT

„Am citit cu mult interes, dragi prieteni, (dacă îmi dați voie să vă spun așa) articolul din Pagina noastră, despre așa-zisele „oracole” care circula prin școli. Aș vrea să vă spun o poveste cu un „oracol”. Am avut și eu un asemenea caiet. Și l-am rupt. De ce? De neceaz. Cîci cîndora l-am dat să-l completeze au recurs la fraze banale, de prost gust. Am crezut că vor pune puțin suflet în ceea ce vor scrie, mai ales că le-am lăsat destul spațiu. Am crezut că ceea ce mi-au destăinuit verbal vor așterne și pe hîrtie. Am fost dezamăgită cînd am văzut cu cîtă ușurință priveșc întrebările „oracolului” și cît de stupide sînt răspunsurile lor. Mă bucur că pagina noastră, a elevilor, va alcătui un „oracol”, la care se vor primi răspunsuri serioase și mai ales sincere. Cred că să fii sincer e cel mai frumos lucru din caracterul unui om.”

CARMEN POIȘCA (Liceul „Mihai Eminescu”, Constanța)

14 ANI

„Vă rog să țineți cont că am numai 14 ani, că abia la 7 mai împlinesc 15 ani” și să mă considerați prietena voastră. Eu cred

ecouri UN CAIET RUPT

„Am citit cu mult interes, dragi prieteni, (dacă îmi dați voie să vă spun așa) articolul din Pagina noastră, despre așa-zisele „oracole” care circula prin școli. Aș vrea să vă spun o poveste cu un „oracol”. Am avut și eu un asemenea caiet. Și l-am rupt. De ce? De neceaz. Cîci cîndora l-am dat să-l completeze au recurs la fraze banale, de prost gust. Am crezut că vor pune puțin suflet în ceea ce vor scrie, mai ales că le-am lăsat destul spațiu. Am crezut că ceea ce mi-au destăinuit verbal vor așterne și pe hîrtie. Am fost dezamăgită cînd am văzut cu cîtă ușurință priveșc întrebările „oracolului” și cît de stupide sînt răspunsurile lor. Mă bucur că pagina noastră, a elevilor, va alcătui un „oracol”, la care se vor primi răspunsuri serioase și mai ales sincere. Cred că să fii sincer e cel mai frumos lucru din caracterul unui om.”

CARMEN POIȘCA (Liceul „Mihai Eminescu”, Constanța)

EL — ȘI JUDEX

„Și în clasa noastră au circulat într-o vreme „oracole”. Era obiceiul să le completeam mai mult în ore. Odată, o colegă de-a mea a primit un „oracol” și tocmai răspundea la întrebarea: „Ce e speranța?” cînd a observat-o tovarășa profesoară. Văzînd-o ce face, s-a supărat și ne-a certat

că „oracolele” nu au nimic rău. La întrebarea: „Pe cine iubiți?”, eu am răspuns, în „oracolele” pe care le-am completat: „Părintii”, pentru că așa e. Alții au dat alte răspunsuri și e plăcut să le citești. Păcat numai că sînt unii colegi care îți bat joc de „oracole” și răspund gogomâni sau fac desene aiurea. Cred că un „oracol” trebuie să-ți amintească mai tirziu de clipele adolescenței, de naivitatea noastră și, în sfîrșit, de tot ceea ce va trece și nu va mai reveni niciodată.”

Ținem cont. La mulți ani!

PÎNTEA ȘTEFANIA (Școala Generală nr. 3, Zimnicea)

„Și în clasa noastră au circulat într-o vreme „oracole”. Era obiceiul să le completeam mai mult în ore. Odată, o colegă de-a mea a primit un „oracol” și tocmai răspundea la întrebarea: „Ce e speranța?” cînd a observat-o tovarășa profesoară. Văzînd-o ce face, s-a supărat și ne-a certat

care ne ocupăm cu lucruri „copilărești”. Adevărul e că am completat și eu asemenea „oracole” și trebuie să mărturisesc că, de cele mai multe ori, nu am fost nici prea sinceră, nici prea serioasă. Așa că părerea celor care socotesc că „oracolele” sînt niște simple prostii nu e cu totul greșită, pentru că majoritatea din noi dăm răspunsuri făcînd pe grozavii. Îmi amintesc că cineva răspundea la întrebarea: „Ce muzică preferați?”, că „moare după muzica de înmormîntare” iar altcineva că omul „pe care îl simpatizează cel mai mult” este... Judex.

De ce, totuși, să nu ne facem „oracole” la care să răspundem ca lumea? Eu sînt de aceeași părere cu autorii articolului: „Spune-mi tu, Pithia, Gică cel blond mă iubeste?” și voi încerca să-mi fac un asemenea „oracol”, care să-mi rămîină amintire din anii adolescenței. De asemenea, am să răspund cu multă plăcere la întrebările din „oracolul” Paginii „Elevului.”

ȘTEFAN IOANA (Liceul nr. 3, Constanța)

„ORACOLUL” nostru

- Se poate răspunde serios și cu sinceritate la întrebările unui „oracol”? Sîntem în stare să lășăm de o parte orice tendință spre ironii ieftine și să ne chibzuim răspunsurile în așa fel încît, recitîndu-le peste cîteva ani, să nu ne fie rușine de ele?
3. CE LUCRURI TE FAC SĂ RIZI?
 4. CE LUCRURI TE ÎNTRISTEAZĂ?
 5. AI UN TEL ÎN VIAȚĂ?
 6. DACĂ AUZI DESPRE CINEVA CĂ E BUN LA SUFLET, CONSIDERĂ ACEASTĂ TRĂSĂTURĂ A LUI DREPT O DOVADĂ DE FORȚĂ SAU DE SLĂBICIUNE?
 7. CUM ÎȚI ALEGI UN PRIETEN?
 8. TE-AU ÎNGRIJORAT VREODATĂ LIPSA TA DE PERSEVERENȚĂ, SAU DE PĂTRUNDERE, SAU DE UMOR?
 9. AI FI ÎN STARE SĂ-ȚI SACRIFICI VIAȚA PENTRU O IDEE?
 10. CE SFAT (SAU CE MESAJ) AI VREA SĂ LE TRANSMIȚI, PRIN INTERMEDIUL PAGINII ELEVULUI, COLEGILOR TĂI?

CELE 10 ÎNTREBĂRI PENTRU ORACOLUL NOSTRU

1. PRESUPUNÎND CĂ CINEVA ȚI-AR FACE PORTRETUL, CE TRĂSĂTURI ALE TALE AI VREA SĂ LE SCOATĂ LA IVEALĂ ȘI CE TRĂSĂTURI SĂ LE LASE ÎN UMBRA?
2. CE CALITATE ADMIRI ÎN MOD DEOSEBIT LA UN OM?

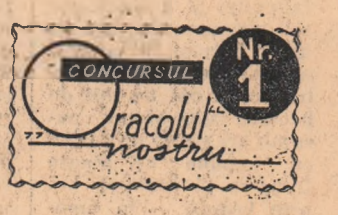
Zece întrebări. Și una în plus, subînțeleasă, în dreptul fiecăreia: „De ce?”. Pentru că fără a explica de ce ai ajuns la o anumită concluzie, nici concluzia nu poate apărea convingătoare.

Răspunsurile (pe care o rugăm să le însoțiți cu cîte o fotografie-portret) vor fi reproduce în pagina noastră și vor fi premiate. Bineînțeles, numai cele care merită!

Scrisorile, care se pot trimite începînd chiar de azi, vor fi însoțite de cîte un bon de participare decupat din fiecare pagină a elevului care va apărea pînă la data cînd vești expediția scrisoare.

NU UITAȚI FOTOGRAFIA! Și nu uitați încă ceva: cînd nu fotografia e principala...

Specificați pe plic: „PENTRU PAGINA ELEVULUI!”

„Femeia“, „Săteanca“, „Dolgozo No“ la a 20-a aniversare

Se împlinesc 20 de ani de la apariția primelor numere ale revistelor „Femeia“, „Săteanca“ și „Dolgozo No“, publicații editate de Consiliul Național al Femeilor din țara noastră.

Prezintă și dezvoltă tradițiile progresiste ale presei din România. „Femeia“, „Săteanca“ și „Dolgozo No“ au reflectat în paginile lor „profundele transformări care au avut loc în țara noastră în anul construcției socialiste.

Adresându-se mii de femei, de la orașe și sate, revistele au militat activ, alături de întreaga presă de partid, pentru înfruntarea politicii P.C.R. de construire a socialismului, de înfruntare și dezvoltare a patriei. Reflectând transformările petrecute în viața patriei, s-a constituit de-a lungul anilor, în revistele ce-și sărbătoresc 20 de ani de existență o cronică vie a contribuției pe care femeile din țara noastră — de naționalitate română, maghiară, germană și de alte naționalități — au adus-o în activitatea economică, obștească, în întreaga viață socială și spirituală a țării.

Revistele au inițiat în coloanele lor dezbateri asupra unor probleme majore privind etica socialistă, cultivarea tradițiilor morale înaintate, creșterea responsabilității femeilor față de răspunderile cetățenești ce le revin în viața socială și în viața de familie, în formarea și dezvoltarea tineretului țării.

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de activitate, colectivul de lucrători al ziarului „Știința tineretului“ adresează redacțiilor „Femeia“, „Săteanca“ și „Dolgozo No“, redactorilor și colaboratorilor, felicitări și urări de noi succese în eforturile destinate reflectării la un înalt nivel publicistic a problemelor majore ale vieții noastre contemporane, ale politicii interne și internaționale a partidului și statului nostru, a multiplelor aspecte ale muncii avinate desfășurate de femei, alături de toți oamenii muncii, pentru înfruntarea obiectivelor mărețe puse de partid în fața întregului popor — obiective menite să asigure necontenită dezvoltarea și prosperitatea a României socialiste.

ÎN DERBIUL DINAMO-STEUA LA VOLEI

TINEREȚEA — ultimul cuvânt!

Aseară, în sala Floreasca — un cazan în care spectatori și suporteri au pus flacăra și explozia patimei și bucuriei — am asistat la un meci disputat într-o manieră de o rară frumusețe și spectaculozitate, acestetribute oferindu-le nu astăzi nivelul tehnic — destul de situat — ci răsturnările de obicei, surpriza, acel imprevizibil tonifiant care în sport creează și încălzește atmosfera întrecerii, captivând oamenii și-i determină să se lege sufletește de idoli care fac minuni cu mingea.

Dinamovii beneficiind, prin însăși componența echipei, de

experiența marilor confruntări își intră repede în cadentă și cistigă primele două seturi fără prea mari dificultăți și emoții. Oamenii de bază — Derzel, Tîrlici, Corbeanu, Ganciu, Stolan etc. — gresesc puțin la fileu, ca și în teren, pentru a lăsa speranța steliștilor care intrăze să-și intre în mînă, gresind tînta uneori aproape copilărește. Urma al treilea set a căluzit săparea peceții. Și cînd nimeni nu se aștepta, steliștii încep furunos jocul, acumulînd un punct după altul. Setul se încheie cu 15-10 în favoarea lor. Setul următor, al patrulea, are un

istoric dramatic. Dinamovii conduc după numai cîteva minute cu 6-0. Dar adversarii lor descoperă rezerve și energii nebănuite. Egalază la 8 și pretau conducerea, în final cistigînd tot cu 15-10. Deci 2-2. Ultimul set urma să decidă. Situația după primele schimburi de mingi pare pe muche de cuțit. Cel care gresesc mai puțin, care sînt mai calmi și lucizi, acela vor cistiga. Și acela au fost cei care au venit puternic, irezistibil din urmă — steliștii. Și din nou, pentru a treia oară, în favoarea lor 15-10. Au învins — și merită felicitări — Rotaru, Crețu, Bînda, Barbu, Paroșnicu, Cristian și colegii lor — a învins vîrta lor tînră și voința.

C. VASILE

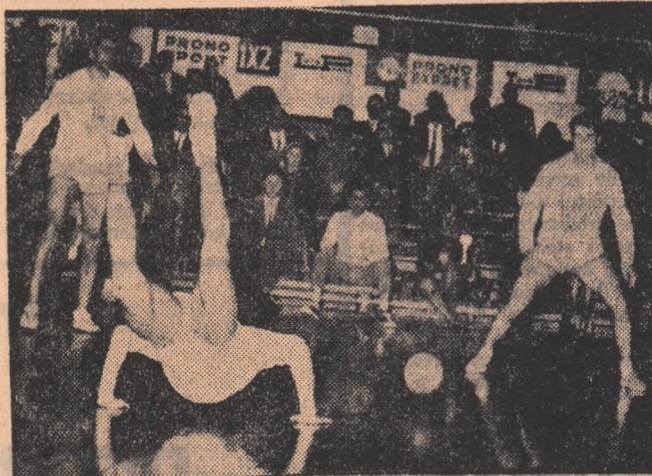

Foto: V. RABA

ASTĂZI în „Cupa orașelor tîrguri“ la fotbal, la Bilbao, Atletico joacă meciul retur cu Ferencvaros Budapesta (în primul joc 2-1 pentru budapeșteni). La Bologna, echipa locală F. C. Bologna înfrînge în meci tur pe Vojvodina Novisad. La Nancy, Franța joacă cu Belgia. În turneul preolimpic Spania înfrînge la Madrid echipa Angliei.

MIERCURI încep în 4 orașe din țară: Sibiu, Constanța, Suceava și Baia Mare reuniunile zonale ale campionatelor individuale de box pentru juniori. La aceste reuniuni participă aproape 300 de boxeri. Finalele vor avea loc între 22 și 27 aprilie la București.

JOI va începe pe terenul special amenajat al clubului sportiv Voința din Capitală un turneu internațional masculin de handbal în 7. În prima zi se vor desfășura partidele: Voința București — Rapid București (ora 15.15) și Politehnica București — Start Opole-Polonia (ora 16.30). Vineri au loc partidele Rapid — Start Opole și Politehnica — Voința, iar sîmbătă jocurile Politehnica — Rapid și Voința — Start Opole.

(Urmare din pag. 1)

a U.T.C. care a clarificat modul cum trebuie organizată pe viitor activitatea sportivă. Pentru a veni în sprijinul organizațiilor, comitetelor U.T.C., Comitetul Central al U.T.C. a editat într-un tiraj de masă, în afara materialelor elaborate cu ocazia Consfățuirii, două lucrări tehnico-metodice: „Activitatea sportivă de masă la sate“ și „Educația fizică și sportul de masă în școală“, ghiduri indispensabile pentru toți aceia care se ocupă de organizarea sportului în școală și la sate. În cursul organizațiilor U.T.C. vor primi instrucțiunile financiare și formularele pentru întocmirea bugetelor sportive: sînt în curs de tipărire regulamentul model al asociației sportive precum și carnetele de membru și caletele de evidență.

Trecînd la obiectul întrebării, așa vrea să arăt că pe coordonata activităților sportive actuale se înscriu următoarele obiective:

Organizațiile U.T.C. din școli — unde este cuprinsă cea mai mare parte a tineretului nostru — trebuie să stimuleze la elevi deprinderea de a începe fiecare zi cu practicarea gimnasticii de învioreare, să organizeze, cu regularitate, concursuri pentru obținerea „Insignei de polisportiv“ astfel ca în cel mai scurt timp toți elevii ar fi pentru sport să obțină această insignă. Trebuie reinnoită tradiția serbărilor și demonstrațiilor sportive, a cursurilor școlare de masă care să cuprindă toți elevii în întreceri pe clase, școli și localități. Un prim pas va fi făcut acum, cînd se organizează „Crosul tineretului“ ce va antrena, desigur, elevii din întreaga țară.

Avînd în vedere rolul deosebit pe care îl are atletismul în dezvoltarea și pregătirea multilaterală a elevilor, comisiile sportive vor acorda o deosebită atenție

din întreprinderi și instituții în acest domeniu: este cert însă că și aici se impun măsuri practice, concrete care să determine o colaborare mai fructuoasă între principalii factori responsabili — sindicatele — și cei de sprijinire — organizațiile U.T.C. — să urmească lucrurile din loc cu mai multă hotărîre și răspundere, să valorifice mai deplin posibilitățile ce există făcînd în așa fel ca sutele de mii de tineri din aceste locuri de muncă să beneficieze de efectele tonice și înfrîntătoare pe care le poate furniza o activitate sportivă organizată rațional și inspirat.

O activitate sportivă de masă, intensă, sistematică, cu un larg ecou și coeficient de cuprindere a masei de tineri de toate categoriile, presupune existența unei baze și a unor mijloace materiale. Deocamdată, în această direcție sînt destule neajunsuri. Cum vedeți o dezvoltare fecundă a acestei probleme?

În condițiile în care ne propunem să dezvoltăm considerabil această activitate, să facem din sport un aliat, un prieten statornic al tineretului este firesc să ne gîndim și la o dezvoltare corespunzătoare a bazei materiale, dar mai ales, la o folosire și gospodărire cît mai judicioasă a terenurilor, instalațiilor, materialelor și echipamentului sportiv ce există. Avem în vedere faptul că bazele sportive sînt insuficiente, iar multe dintre cele existente sînt prost întreținute. De aceea, fiecare organizație U.T.C. va stabili măsuri concrete pentru ca, o dată cu venirea primăverii, să înceapă imediat construirea și amenajarea de baze sportive în incintele școlilor, acolo unde, bineînțeles, există posibilități. Pentru aceasta trebuie ca încă de acum, în fiecare școală, organizațiile U.T.C. să solicite sprijinul conducătorilor școlilor și consiliilor populare în

La o conferință de presă, Automobil-Clubul Român — care împlinește un an de la înființare — ne-a pus la dispoziție o serie de informații valabile pentru toți membrii clubului automobilistic cît și pentru prezumiții săi membri. Anul trecut prin A.C.R. peste 20.000 de persoane au făcut excursii în străinătate. În 1968 numărul excursiilor, varietatea itinerariilor și volumul deplasărilor peste hotare va crește simțitor. În colaborare cu O.N.T. — A.C.R. va oferi în tot sezonul turistic excursii în Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Franța, Italia, Iugoslavia, Polonia, U.R.S.S., Ungaria, Turcia. Pentru informare, membrii clubului și turiștii străini vor primi sprijin, asistență tehnică de specialitate, hărți turistice cu itine-

ACTUALITATEA pentru tineret

FEERIA ÎN HAINE NOI

„Cea mai originală și deci cea mai valoroasă piesă națională — spunea G. Călinescu — este Sînziana și Pepelea, feerie, din care se trage viitoarea basme drame.

SPECTACOLUL CU PIESA „SINZIANA ȘI PEPELEA“

matizate din literatura română. Alacu Popovici s-a apropiat de Sînziana și Pepelea căutînd în sălăniștii tentative hiperferice, idilice, concentrîndu-l hazul și, ceea ce e mai important, mutîndu-l acțiunea într-un original iarmaroc în care se a-

mestecă. Într-o pitorească învîlmășeală; se invită astfel spectacolul spre identificarea unui stil autentic popular românesc (nu o copie gen comedia dell'arte). Nota originală a specta-

KALINKA

A studiat la Conservatorul din Bruxelles. Talentul ei este remarcat de dirijorul André Concke și împreună cu formația condusă de acesta, „The Skyliners“, obține un real succes. După participarea ei la „Cupa Europei“, la Knokke în 1964, devine favorita publicului cazinourilor de pe coasta belgiană. În anii următori, se afirmă tot mai mult în cadrul celorva festivaluri, ca cel de cîntece populare și blues-uri (Folk Longs aud Blues), a unor emisiuni renumite de televiziune („Confetti“, „Eurosongs“, „Music Maestro Please“) și concerte radiodifuzate. În 1968, „Kalinka Show“, o emisiune de 45 de minute în care are prilejul să-și dovedească multilateralitatea talentului ei, constituie un adevărat triumf. Un an mai tîrziu atrage din nou atenția generală, participînd la

Un portret pentru albumul dv.

VEȘTI DE LA

„AUTOMOBIL CLUBUL ROMÂN“

rit, prioritate la cazare, etc. A.C.R. a încheiat anul acesta convenții cu mai multe cluburi din Italia, Olanda, Belgia, Ungaria, Iugoslavia, Elveția, R.F. a Germaniei urmînd să organizeze pentru turiștii străini excursii în România. Pentru buna deservire a turiștilor, uzinele „Fiat“ vor trimite în întreg sezonul turistic mașini de asistență rutieră, care vor circula pe ruta Morașoaia — Sibiu, Brașov-București-Ilorit și vor acorda asistență tehnică gratuită tuturor automobilistilor români proprietari de Fiat-uri. În cursul se va deschide pentru automobilisții un club cu un cabinet de documentare tehnică și turistică unde se vor găsi trasee prestabilite, hărți turistice, etc. În 1968 A.C.R. va extinde asistența tehnică gratuită și extinderea testării autoturismelor oferită tuturor membrilor săi pe traseele turistice principale. Iar ca asociație afiliată la Federația Internațională, A.C.R. va participa la diverse concursuri și rallyuri automobilistice, în țară și peste hotare.

I. M.

NOUTĂȚI TURISTICE

O.N.T. Carpați întreprinde vaste lucrări de amenajare a stațiunilor turistice montane din Poiana Brașov. • La sfîrșitul anului acesta va fi dat în folosință patinoarul artificial — olimpic olimpic. • Va începe construcția telefericului cu cabine pentru a fi recepționat în vara anului 1969. • În anul viitor în apropierea stației telefericului vor fi date în folosință două mari hoteluri prevăzute cu restaurante, braserii

și baruri de noapte. De asemenea încă un hotel va fi construit în partea de nord a stațiunii: în plus se prevede ca în vara aceasta să se extindă cazarea în campinguri și cabane, pînă la 6.000 de locuri. • Pentru sporturile de iarnă, în care de altfel excelează stăruința, se vor amenaja noi piste pe schi, cu trambuline, teleschiuri și o pirtie de bob. • Pentru sporturile de vară, se amenajează o piscină, un strand și o sală de sport.

După 300 de ani...

În Galeria muzeului de artă Brukenthal din Sibiu s-a descoperit o pînă extrem de valoroasă. Este vorba de un tablou atribuit pînă în prezent pictorului Boel, dar care, în realitate, aparține celebrului pictor Jacob Jordaens. Autenticitatea a fost pusă în evidență în urma unor minuțioase cercetări efectuate de specialiștii muzeului. Potrivit datelor din literatura istorică, se pare că tabloul a făcut parte, alături de un altul sîmbăt, în Anglia, din colecția personală a aristocratului. După 300 de ani de prăbegie prin galeriile lumii, tabloul de la Sibiu și cel din Anglia, provenit tot din casa lui Jordaens, se vor reîntîlni pentru scurtă vreme, la expoziția din noiembrie în Canada.

Ce poate o inimă...

Pînă la vîrsta de 70 ani, i-nima omului a bătut de 2500 milioane de ori. În acest timp a cheltuit o cantitate de energie egală cu aceea consumată de un tren care ar urca la înălțimea vîrfului Mont Blanc.

Statistica superstițiilor

În era ciberneticii psihologul Edward Colwell, împreună cu oamenii de știință din 18 țări, a studiat răspîndirea superstițiilor. Au fost chestionați 150.000 de persoane și s-a calculat că în țările respective există cel puțin 4.000 diverse superstiții.

Astfel, printre oamenii de afaceri bîntuie credința superstițioasă că tranzacțiile importante trebuie încheiate marșea, lucru care trebuie

svitat cu strășnicie vînera și cu altă mîl mult dacă această zi cade la data de 13 a lunii.

Fabricantul de globule roșii

Kestadin Ivanov din Flovdv este campionul donator de sînge din Bulgaria. În 26 ani acesta a bîrbit în vîrstă de 47 ani a donat 137 litri de sînge, întrecîndu-l cu mult pe donatorul canadian Bergeron care a donat 106 litri.

Lupi cheflii

Trei lupi mergeau pe două cărări, se împiedicau, cădeau, făceau din nou cîlpa pași după care cădeau din nou. Un țaran din Michalovce (Cehoslovacia), care ascunsese pe cîmp niște șliboviță fabricată ilegal, i-a întîlnit și a înțeles imediat ce se întîmplase cu

ei. Lupii gustaseră din alcool său... Vînd să profite de ocazie, el a urcat lupii în căruța ca să-i predea autorităților și să încaseze premiul de 2000 coroane de fiecare. Pe drum, animalele s-au desmeticit și au semănat panică în sat, pînă cînd pompierii i-au împușcat. În cele din urmă, țaranul a încasat 6000 le coroane, dar a trebuit să plătească pe loc 100 de coroane amendă.

Case din sulf

În Franța se desfășoară lucrări interesante în vederea folosirii sulfului ca material de construcție. Sulful fierbinte este amestecat cu fibre de sticlă și răcit. Astfel se obține un material strălucitor, rezistent, care nu permite pătrunderea umezelii și a frigului. Din acest material se pot construi pereți pentru clădiri care se sudează între ei tot pe bază de sulf.

(Urmare din pag. 1)

Spunem că înțelegerea unei științe este incompletă, sau chiar imposibilă, fără a cunoaște, măcar în linii mari, trecutul (istoricul ei). În primul rînd, înțelegerea oricărui fenomen este ușurată de cercetarea sa în timp, de căutarea obiectelor și a izvoarelor, de urmărirea etapelor de creștere, copilărire, maturizare. În al doilea rînd, trebuie să ne convingem de faptul că actualitatea nu este decît un instantaneu al unui proces. Noi sîntem cufundați în fluxul istoriei și contribuim la acest flux. Dar activitatea noastră se înscrie numai ca un moment al unei vaste epopei. Cu cît participarea noastră la prezent și la construirea viitorului este mai vie, mai angajată, activă, cu atît mai mare este posibilitatea unei opțiuni subiective, determinată de imperativul clipei. Judecăm înțelegerea procesului după chipul și asemănarea prezentului. În loc să sîntem prezentați în curentul multimedierii al istoriei și să-i valorificăm în raport cu tendințele generale ale progresului social. Ca să înțelegem prezentul, ca să putem prevedea viitorul, trebuie să facem să vorbescăm trecutul.

Istoria a fost înfățișată, de unii mari istorici, ca un izvor de optimism — sau ca o galerie de figuri și de fapte exemplare...

Istoria și luminile științei

sului; putem „învia“, nu numai de la marile personalități ale trecutului, dar și din greseliile făcute în trecut. Marile personalități își păstrează, peste decenii sau peste secole, actualitatea; gîndirea lor poate fecunda, în continuare, minti moderne. Greselile unor anumite momente din istoria științelor sînt instructive și în mare măsură ignorarea rolului instructiv (nu a celui formativ sau distrac-

tiv) al istoriografiei, este cel care face ca „istoria să se repete“, adică să-și repete uneori pagini comune.

Istoria științelor privită în raport cu viața, entuziasmul, munca și sacrificiile savanților face o „punte de legătură“ între evoluția ideilor abstracte și omul concret, cu speranțele, bucuriile și suferințele sale. Iată de ce unii gîndi-

repercută, în cele din urmă, negativ — și în propria activitate de specialiști, sau asupra structurilor și adaptării suferinței. Un învățămînt care să introducă sistematic perspectiva istorică în predarea științelor, ar evita aceste riscuri.

Obiecția principală împotriva unui astfel de măsuru vine dintr-o neînțelegere a ceea ce înseamnă perspectiva istorică: ea nu cere „materii în plus în programul de studiu“, ci restructurarea a ceea ce se include în programul de studiu; nu numai în programul oficial, ci — în primul rînd — în programul de studiu individual. Unul dintre paradoxurile ferice ale pedagogiei contemporane este următorul: un complex de noțiuni se reține mai ușor decît o singură noțiune izolată; o idee împreună cu faptele grupate în jurul ei se asimilează mai rapid decît cîteva fapte disparate. Studiind un adevăr în evoluția sa ajungem să-l pricepem în esență și în semnificații, dar și în aspectele succesive ale dezvoltării sale, prezentîndu-l izolat de contextul istoric și de originile sale, nu suscităm interesul care să-i garanteze recepționarea. Astfel, în căutarea soluțiilor la problema economiei de timp și de efort intelectual — nu trebuie să trecem cu superficialitate pe lîngă ceea ce ne oferă sau ne poate oferi — istoria științelor, cu luminile sale transfiguratoare.

În zilele de 24-26 martie au avut loc în Capitală lucrările Conferinței internaționale a sindicatelor minerilor pe tema „Problemele securității și igienei muncii în mine“.

Timpe de trei zile participanții, — reprezentanți ai sindicatelor miniere din 25 de țări din Europa, Asia, Africa și America Latină — au abordat probleme privind preocupările sindicatelor pentru exercitarea unui control tot mai eficace în vederea asigurării măsurilor necesare de securitate și igiene muncii în acest domeniu de activitate.

Delegația guvernamentală din Republica Algeriană Democratică și Populară, condusă de Belaid Abdessalam, ministrul industriei și energiei, care se află în țara noastră a purtat în cursul zilelor de luni și marți discuții cu Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice, Alexandru

Boabă, ministrul petrolului, Bucjor Almagan, ministrul minelor, Mihai Fodier, ministrul economiei federale și Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior. Au fost abordate probleme privind posibilitățile de dezvoltare a colaborării și cooperării economice și tehnice între cele două țări.

Membrii delegației au vizitat uzina constructoare de utilaje petroliere „1 Mai“, Rafinăria Brazi, Combinatul petrochimic Ploiești și Fabrica de mașini-unelte și agregate București.

Marți dimineața a plecat la Budapesta o delegație a Consiliului Național al Organizației Pionierilor pentru a participa la reuniunea comună a Prezidiului Comitetului Internațional al Mișcărilor de Copii și Adolescenți și a Biroului F.M.T.D.

Delegația este condusă de Elena Ponorad, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

INFORMAȚII • INFORMAȚII

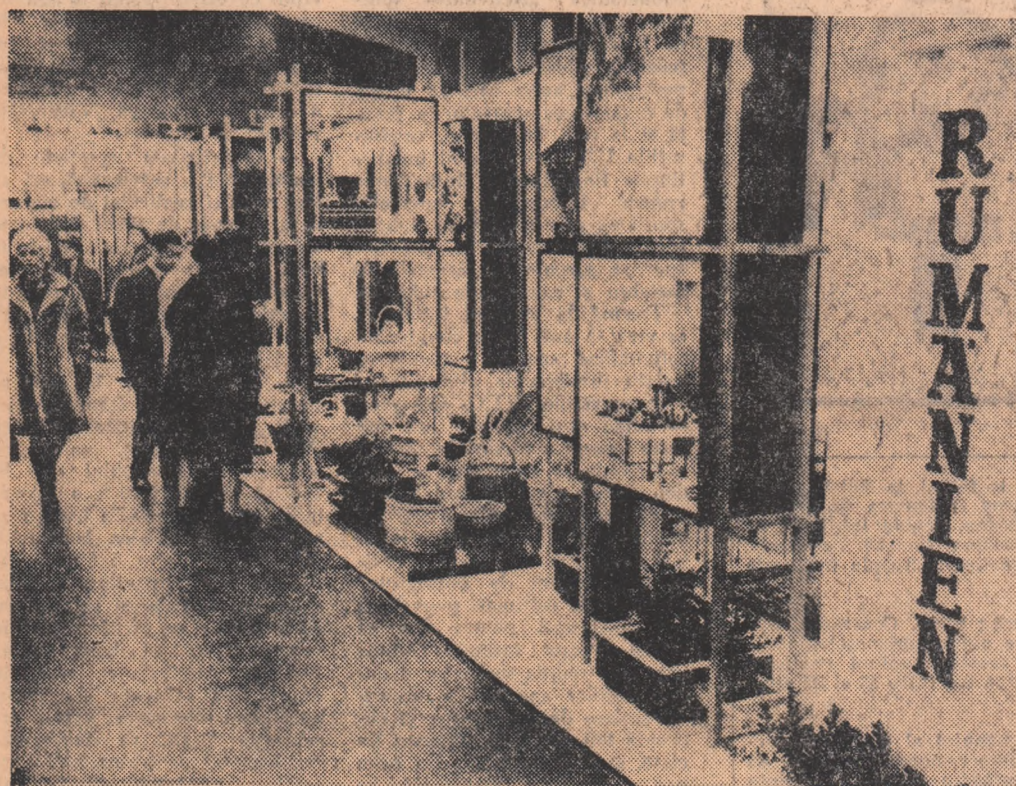
Sub auspiciile Comisiei naționale române pentru UNESCO, Ministerul Invățămîntului și Consiliul popular al Municipiului București, marți la amiază s-a deschis, în holul Liceului „Nicolae Bălcescu“ din Capitală, o expoziție intitulată „Lumea văzută de copiii cehoslovaci“. Expoziția a fost pusă la dispoziție de Comisia națională pentru UNESCO din Cehoslovacia.

În expoziție sînt prezentate peste 30 de picturi, acvarelă, gravuri realizate de copii cehoslovaci între 5-15 ani, care dezvăluie un generos univers de gînduri și sentimente, surprinzătoare prin expresia de sinceritate și entuziasm.

(Agerpres)

Organizațiile U.T.C. trebuie să procedeze la întocmirea planurilor de venituri și cheltuieli pe anul 1968, cu care ocazie se vor stabili și sursele de venituri bănești pentru fiecare asociație în parte. Fiecare asociație sportivă va trebui ajutată să facă inventarul materialelor sportive existente și să procure un minim de echipament sportiv necesar activităților care urmează a fi organizate. În acest sens un rol important revine comisiilor sportive județene care vor trebui să sprijine direct, concret, fiecare organizație în organizarea întregii activități sportive pentru sezonul care urmează, punînd un accent deosebit pe organizarea de întreceri și competiții locale, cu caracter permanent. În colaborare cu consiliile pentru educație fizică și sport vor trebui organizate, în funcție de cerințe și posibilități, instruirii comune, sau consfățuirii legate de problemele practice pe care trebuie să le rezolve fiecare organizație, asociație și comisie sportivă în parte.

de peste hotarele

Imagine de la standul românesc din cadrul Tîrgului internațional de artizanat, deschis recent la München (R. F. a Germaniei)

Lupte violente în apropierea orașului Trang Bang

În noaptea de luni spre marți, forțele patriotice au atacat baza aeriană americană de la Phu Bai, situată la aproximativ 12 kilometri sud de Hue. Asupra bazei au fost lansate 55 de rachete și obuze de mortier.

Se apreciază că pagubele produse sînt considerabile. Pe de altă parte, o unitate de artilerie americană — scrie agenția France Presse — a bombardat din greșală poziții ale trupelor saigoneze. Potrivit primelor rapoarte, 7 soldați saigonezi au fost uciși.

În cursul zilei de luni a avut loc una dintre cele mai violente lupte din ultima vreme. Lupta s-a desfășurat în regiunile mlaștinose și orezișurile care înconjoară orașul Trang Bang, din apropierea Saigonului. De o săptămîină, mai multe divizii americane și saigoneze încearcă să deațeze împrejurimile capitalei sud-vietnameze, unde se află concentrate mari forțe ale patrioților. La

lupte au luat parte unități de aviație americane și saigoneze. Bătălia a fost atît de înverșunată, iar pagubele atît de mari, încît un colonel din armata saigoneză a declarat că „în întreg orașul Trang Bang n-a mai rămas absolut nimic”. Concomitent cu această bătălie, forțele patriotice au atacat divizia a 9-a aeropurtată saigoneză în apropiere de Hoc Mon, la aproximativ 12 kilometri nord-vest de Saigon. Lupta a durat peste trei ore.

În prezent, forțele patriotice acționează pentru a întrerupe legăturile de comunicație care duc spre provincia Tay Ninh, la 100 de kilometri nord-vest de Saigon.

Ședința Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia

PRAGA 26 (Agerpres). — După cum anunță C.T.K., în ședința sa din 25 martie, Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a recomandat ca alegerea în comitetele naționale să fie amînată pînă la sfîrșitul lunii iunie a.c. și ca Adunarea Națională să procedeze la modificarea legii electorale pentru ca aceasta să reflecte actualul proces larg de democratizare și cererile care se identifică cu concluziile plenerii din ianuarie și cu postulatele programului de acțiuni al P.C. din Cehoslovacia.

Potrivit comunicatului dat publicității, Prezidiul a discutat principiile perfecționării activităților guvernului și organelor sale și a aprobat propunerile și măsurile concrete elaborate de guvern care privesc în esență dezvoltarea drepturilor și libertăților cetățenilor, politica externă de pace și capacitatea de apărare a țării, aplicarea consecventă a noului sistem de conducere și a politicii economice a statului.

Pentru îndeplinirea acestei ultime sarcini, se preconizează înființarea Consiliului economic, a unei direcții de stat pentru prețuri, a Ministerului muncii și prevederilor sociale și reglementarea organizării Băncii de stat. Actuala comisie de stat pentru problemele tehnicii va fi transformată în Ministerul pentru problemele tehnicii, Comisia de stat a planificării — în Ministerul planificării economice naționale, iar Comisia de stat pentru finanțe, prețuri și salarii va fi desființată.

Jozef Lenart, președintele guvernului, va prezenta la Plenara Comitetului Central al partidului o amplă informare asupra principiilor activității guvernului și organelor sale. Noile principii vor fi prezentate Adunării Naționale împreună cu o analiză a activității actuale a guvernului. În continuare Prezidiul C.C. al partidului a discutat probleme privind organizarea juridică de stat a republicii, reabilitarea participanților la mișcarea de rezistență care au fost supuși unor represii juridice și discriminări.

În cadrul ședinței a fost discutată scrisoarea adresată Prezi-

CONFERINȚA DE LA NEW DELHI

Adoptarea unui proiect de rezoluție inițiat de România

Plenara Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare a adoptat în unanimitate proiectul de rezoluție, inițiat de delegația română, privind „măsurile care urmează a fi întreprinse pentru informarea opiniei publice mondiale asupra lucrărilor U.N.C.T.A.D. și a problemelor dezvoltării”. Rezoluția invită guvernele să informeze opinia publică din țările lor asupra lucrărilor U.N.C.T.A.D. și a concluziilor celei de-a doua conferințe de la Delhi și să antreneze populația din țările respective la promovarea obiectivelor acestei conferințe. Este subliniat, de asemenea, rolul determinant al efortului propriu în mobilizarea resurselor naționale ale țărilor în curs de dezvoltare, conjugat cu sprijinul ce trebuie acordat acestor state. În documentele de lucru ale conferinței se menționează aportul delegațiilor României, Tunisiei, Pakistanului, Austriei, Republicii Chile, Ecuadorului, Finlandei, Suediei și Tanzaniei la adoptarea acestei rezoluții.

Tot în Plenara conferinței au mai fost adoptate șapte proiecte de rezoluții propuse de Comitetul nr. 4, care se dezbătut problemele transporturilor maritime și ale comerțului înviziibil, precum și o declarație în problema alimentară mondială supusă de grupul de lucru nr. 1 în care Petre Tânăsie, director în M.A.E., a reprezentat țara noastră în calitate de vicepreședinte al grupului.

Plenara conferinței i-a fost trimis, de asemenea, spre aprobare raportul Comitetului nr. 1 (pentru produse de bază) care recomandă stabilirea unui program de acțiune în vederea încheierii de acorduri internaționale asupra unor produse de bază.

Lucrările Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, care urmau să se încheie marți, au fost din nou prelunțate cu încă 24 de ore pentru a se găsi o formulă de compromis în problemele cheie cum sînt instituirea unui sistem general de preferințe la produsele manufacturate și semifinite ale țărilor în curs de dezvoltare și asistența financiară din partea țărilor dezvoltate la nivelul de 1 la sută din produsul național brut al acestora.

ÎNCORDAREA DIN PANAMA

● POZIȚIA GĂRZII NAȚIONALE ● ZECI DE ARESTĂRI ● TRUPE AU ÎNCONJURAT CLĂDIRA ADUNĂRII NAȚIONALE

Situația politică din Panama rămîne în continuare încordată după hotărîrea de duminică a Adunării Naționale, controlată de deputații opoziției, privind demiterea președintelui țării Marco Robles și înlocuirea acestuia cu vicepreședintele Max Delvalle. Garda națională panameză (forțele armate), care a refuzat să recunoască pe noul președinte și guvernul acestuia pînă la o hotărîre a Curții Supreme privind validitatea votului de demitere a președintelui Robles, a ocupat luni secul „Uniunii Naționale”, care grupează patru partide de opoziție. S-a anunțat că au fost arestate 190 de persoane și a fost descoperită o cantitate de arme.

În timp ce președintele Robles continuă să se afle în palatul prezidențial, el refuzînd să recunoască hotărîrea de demitere a sa, noul președinte Delvalle s-a instalat în clădirea Adunării Naționale. Aceasta este înconjurată de un important cordon de trupe care nu permite accesul niciunei persoane, nici chiar a deputaților.

Este pentru a doua oară în istoria politică turbulentă a Republicii Panama cînd această țară are doi președinți. În 1945 Adunarea Națională a încercat să răstoarne de la putere pe președintele Enrique Jimenez, dar garda națională l-a menținut în funcție.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Ziarele turcești consemnează intensificarea prezenței generației tinere în viața politică a țării și în mod deosebit înmulțirea acțiunilor întreprinse de studențime.

Informațiile și comentariile a-părute conduc la ideea că tineretul își afirmă nu numai revendicări cu caracter specific ci

nemulțumirea față de ceea ce ziarul DEMOKRAT IZMIR denumește „scandalul provocat în Medjîs de reprezentanții Partidului Dreptății”. Reprezentanții studenților din cele două orașe au publicat un comunicat în care se afirmă că „a sosit timpul să se spună un NU hotărît dușmanilor democrației care acționează lipsiți de orice responsabilitate”. Este plin de semnificații faptul că tineretul studios nu ocolește nici problemele complexe, spinoase, ale legăturilor externe ale țării. Aceiași comunicat subliniază că „în scopul asigurării prosperității și fericirii vieții populorului din Turcia și pentru aplicarea învățămintelor moștenite de la Atatürk considerăm că retragerea Turciei din N.A.T.O. este prima condiție”. Opoziția față de acest bloc militar a fost exprimată și cu alte prilejuri. De astă dată s-a semnalat, însă, termenii categorici folosiți în comunicatul studen-

Tineretul și problemele Turciei

Ziarele despre intensificarea acțiunilor politice ale tineretului turc

abordează curajoș probleme care privesc dezvoltarea țării și mai ales apărarea drepturilor democratice. Ziarul ULUS subliniază că „în Turcia există un tineret capabil să apere democrația” și că „mișcarea începută de studenți este plină de speranțe”.

Manifestații studențești s-au produs în principalele centre universitare dar, concomitent, se face vizibilă o tendință de unificare a acțiunilor protestatarilor pentru a le asigura un ecou mai puternic. Studenții din Istanbul s-au imbarcat în 40 de autobuze îndreptîndu-se spre Ankara spre a demonstra împreună cu colegii lor din capitală. Președintele Asociației studenților de la Universitatea din Istanbul și președintele Asociației studenților din Ankara au organizat o conferință de presă în cursul căreia au exprimat un punct de vedere comun. Studenții și-au exprimat

feșe, accentuarea convingerii că o „primă condiție” pentru prosperitatea și fericirea populorului turc o reprezintă abandonarea N.A.T.O. Tineretul universitar se pronunță pentru o politică externă care să nu fie împovărată de obligații unilaterale și care să țină seama de imperatiile realității.

Comentariile presei turcești relevă măsurile luate de autorități. Puternice forțe polițienești au fost mobilizate spre a preîntîmpina părăderea studenților în Medjîs. În jurul facultăților și la unele instituții s-a întărit paza. La Izmir, autoritățile judiciare au cerut arestarea unor tineri acuzați că „fac politică comunistă și încită poporul la dezordine”. Pe baza acestor acuzații s-au operat mai multe arestări. Potrivit ziarului DEMOKRAT IZMIR numeroși tineri au acționat în sprijinul colegilor

partidele politice — prin procedee de difuzie, avînd la bază intenții ce nu pot fi simplificate — încearcă să capteze generația tină. Unul din liderii studenților din Izmir, Osman Biliner, subliniază că „în marea sa majoritate tineretul universitar provine din rîndul populorului și de aceea nu poate privi indiferent problemele ce frîmțîna poporul”. Ideea o regăsim exprimată în coloanele lui DEMOKRAT IZMIR care scrie: „Tineretul studios nu poate fi departe de problemele ce frîmțîna națiunea și trebuie să fie conștient de mărțea sarcinii ce îi revine în dezlîngarea țării. El trebuie să distingă și să aleagă pe cei ce sînt aliații de el sau împotriva sa în lupta pentru independența națională și independența economică”.

M. RAMURA

Ciocniri violente între studenți și poliție la Milano

Ciocniri violente între studenți și forțele polițienești au avut loc la Universitatea din Milano luni seara cînd aproximativ 2 000 de studenți au încercat să ocupe facultățile universității. 22 de polițiști, 15 jandarmi și 15 studenți au fost răniți, iar 59 de studenți au fost arestați. În cele din urmă studenții au fost îndepărtați, iar toate căile de acces la cartierul universității au fost blocate de detașamente de polițiști și jandarmi. Luni dimineața, din ordinul procurorului general, poliția evacuează clădirile universității, care erau ocupate de studenți. Aceștia își continuă campania lor pentru o reformă a învățămîntului superior și îmbunătățirea condițiilor de studiu.

pe scurt

- KUWEITUL și R. P. D. Coreeană au încheiat un acord cu privire la stabilirea de relații comerciale. Totodată, a avut loc ceremonia de deschidere a primei reprezentanțe comerciale a R. P. D. Coreeană în Kuwait.
- IN cadrul sesiunii științifice de la Moscova „Gorki și contemporaneitatea”, consacrata centenarului nașterii scriitorului, Tatiana Niculescu, conferențiar universitar, doctor în filologie a vorbit la 26 martie despre „Gorki și critica literară românească în secolul XX”.
- DECLARAȚIA MINISTRULUI SUEDEZ AL COMERȚULUI
- MINISTERUL suedez al comerțului, G. Lange, a declarat la postul de radio și televiziune că S.U.A. au exercitat presiuni asupra Suediei ca aceasta să-și limiteze comerțul cu țările socialiste din Europa. „Răspunsul nostru, a declarat Lange, a fost că Suedia este o țară neutră și numai noi sîntem în măsură să hotărîm politica noastră comercială”.
- GEORGE Brown, fost ministru de externe al Marii Britanii, a declarat marți că în ciuda demisiei sale din guvern, va continua să-și păstreze postul de lider adjunct al partidului laburist.
- După cum se știe, George Brown a demisionat acum 10 zile în urma unor neînțelegeri cu premierul Wilson în ce privește influența exercitată de unele bănci centrale occidentale asupra politicii economice a guvernului englez.
- UN purtător de cuvînt al armatei indoneziane, citat de

VIENA: Conferință pentru codificarea unor principii de drept internațional

PREȘEDINTELE Austriei, Franz Jonas a deschis marți lucrările Conferinței Națiunilor Unite pentru codificarea principiilor de drept internațional referitoare la tratate. Conferința se va desfășura în două etape. Prima, cea deschisă marți, va dura pînă la 24 mai. Următoarea va avea loc în 1969. Conferința este menită să mobilizeze eforturile tuturor statelor în vederea realizării unei convenții internaționale care, avînd la bază consensul cel mai larg al națiunilor, să poată fi folosită cu maximum de eficiență în practica internațională pentru asigurarea pe bază noi a relațiilor dintre state. Delegația țării noastre este condusă de Gheorghie Pele, ambasadorul Republicii Socialiste România la Viena.

Țările scandinave acuză guvernul grec

Comisia drepturilor omului a Consiliului european de la Strasbourg se va intruni la 1 aprilie pentru a examina criticile aduse de țările scandinave și Olanda regimului militar din Grecia. Guvernele Danemarcei, Norvegiei și Suediei au depus luni textul memoriului scris asupra fondului demersului lor. Între altele, țările scandinave acuză guvernul grec de numeroase încălcări flagrante ale convenției drepturilor omului în ce privește libertatea individuală, respectul vieții particulare și de familie, libertatea de conștiință, a cuvîntului și a întrunirilor.

CAUZELE „VERII FIERBINȚI”

interne a societății americane, ajunge la concluzii, care vor excita, fără îndoială, o influență apreciabilă asupra campaniei electorale din acest an.

În urma anchetei făcute în 20 de orașe americane în care au avut loc tulburări rasiale, comisia a stabilit trei categorii principale de cauze ale tulburărilor. Din prima categorie fac parte practicile brutale ale poliției, somajii și condițiile de locuit nesatisfăcătoare ale populației de culoare.

narea și sărăcia populației de culoare constituie, în fond, cauza cauzelor atmosferice extrem de încordate care s-a creat în cartierelor locuie de negri. Astfel, numai în trei din cele 20 de orașe în care s-a desfășurat ancheta, populația de culoare era reprezentată în consiliile comunale prin mai mult decît un deputat, iar alte posturi importante erau ocupate de negri numai în patru orașe. În rîndul negrilor erau cîntăcîni de șomaj era

negri, cealaltă în cartierelor vilelor de lux — societatea avută a-părlînd în cea mai mare parte albilor. Vina pentru această scîndare, subliniază raportul comisiei, a americanii însăși. „Ceea ce au înțeles niciodată în întregime, negrii nu pot uita niciodată: faptul că societatea albă a contribuit în mod decisiv la constituirea ghetoului. Instituții albe l-au creat,

Patrioții loajienii într-o misiune de luptă